HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí z novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 11. | Sobota (Saturday) 12. března (March) 1977 | Cena 25 centů

K 200. VÝROČÍ POVÝŠENÍ MORAVSKÉ METROPOLE HANÁCKÉ OLOMOUCE NA ARCIBISKUPSTVÍ (1777—1977)

R. 1063, za panování českého knížete Vratislava II. bylo v Olomouci založeno biskupství. Prvním olomouckým biskupem se stal za souhlasu pražského biskupa Šebíře benediktinský mnich Jan ze svatovojtěšského kláštera v Praze-Břevnově. — Tehdy byl biskupským sídelním chrámem kostel sv. Petra v Olomouci. — Později olomoucký biskup Jindřich Zdík (1126—1151) přenesl své biskupské sídlo ke kostelu sv. Václava (1132 — katedrála na našem obrázku) — a svatopetrský kostel se stal jen farním. Když papež Kliment VI. na žádost Karla IV. — Otce vlasti — povýšil r. 1344 pražské biskupství na arcibiskupství, olomoucký biskup se vymanil z poslušnosti německého metropolity v Mohuči a stal se suffragánem pražského arcibiskupa. — Dne 5. prosince r. 1777 bulou papeže Pia II. (Eneáš S. Piccolomini, který naše země znal, měl je rád a napsal o nich kroniku), povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství, a při kollegiálním kostele sv. Petra v Brně založil biskupství. K zamýšlenému založení biskupství v slezské Opavě už ale nedošlo. — Prvním arcibiskupem olomouckým byl Antonín Theodor hrabě Colloredo (1777—1811). Během letošního roku se k našemu moravskému "Olomúcu" v H.N. ještě několikrát vrátíme.

ENGLISH SECTION INSIDE

STÁTNÍ DEPARTMENT ČS. NÁRODNÍ RADĚ AMERICKÉ

Československá národní rada americká zaslala nově jmenovanému státnímu sekretáři Cyrus Vanceovi 2. února 1977 dopis, ve kterém projevila radost nad jeho odhodláním mluvit otevřeně o upírání svobody a lidských práv kdekoliv na celém světě. Na tento dopis obdržela Čs. národní rada odpověď tohoto znění:

DEPARTMENT OF STATE
Washington, D.C. 20520
March 2, 1977

Prof. Francis Schwarzenberg
and Dr. M. Ferjencik
Czechoslovak National Council of America
2137 So. Lombard Ave., Cicero, Illinois 60650

Dear Professor Schwarzenberg and Dr. Ferjencik:

Secretary Vance has asked me to thank you for your letter of February 2, in which you congratulated the Secretary on his recent statement on human rights.

We appreciate your expression of support and I can assure you that we will continue to encourage a greater respect for human rights everywhere in the world.

Sincerely,

Nicholas G. Andrews
Director
Office of Eastern European Affairs

(Tisková zpráva ČSNRA)

Rumunsko postiženo silným zemětřesením

Bukurešť. — V pátek 4. března v 9:30 P.M. místního času byly rumunské hlavní město a široké okolí postiženy katastrofálním zemětřesením. Silný otřes trval celou jednu minutu, zatím co slabší průvodní otřesny trvaly asi 20 minut. Na Richterově desetimístné stupnici toto zemětřesení mělo sílu 7.2 stupně. Byly zničeny střed hlavního města Bukurešti, středisko petrochemického průmyslu Ploesti, ležící 34 mil severozápadně od Bukurešti, jakož i části jiných měst a vesnic. Otřesy země byly pocítěny ve všech zemích, ležících mezi Římem a Moskvou. Hmotné škody a ztráty na lidských životech byly hlášeny také z Jugoslávie a z Bulharska.

V Bukurešti se úplně zřítilo 32 domů, poškozeno jich bylo 12,000, z nichž se mnohé staly nebezpečné k obývání; na 80 tisíc lidí je bez přístřeší. Do úterý 8. března bylo vyhrabáno z trosek celkem 1,034 mrtvých, z toho 810 v Bukurešti. Cizí diplomaté se však domnívají, že celkový počet mrtvých by mohl být až 4,000. Celkem 195 různých podniků bylo zničeno. Spojené státy a jiné země hned poslaly pro postižené potraviny a léčebné potřeby.

Rumunsko zažilo podobná zemětřesení v letech 1802 a 1940. Vloni v květnu byla postižena zemětřesením severní Itálie; přitom zahynulo na 1,000 lidí. Při listopadovém zemětřesení ve východním Turecku zahynulo 3,000 lidí a bylo zničeno 109 vesnic. Při obrovském loňském zemětřesení v rudé Číně v Pekingu a v okolí zahynulo několik set tisíc lidí.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

Sloupek informací

K SITUACI VE FRANCII, Z ČESKOSLOVENSKA A O "ROSSIJI"

Francie je v těchto dnech v popředí pozornosti politického světa, neboť ve dnech 13. a 20. března volí její města a obce starosty a pány radní. Na významu jim přidává skutečnost, že se poprvé od prezidentských voleb v roce 1974 ukáže, do jaké míry funguje spolupráce levicové opozice — socialistů a komunistů — stvrzená znovu dohodou z 28. června 1976. Ještě před rokem touto dobou se takměř nikde nepochybovalo, že z obecních voleb vyjde vítězně levicová "lidová fronta" — dnes se to však nezdá být tak jisté. V opozici to skřípe neshodami.

Svoje těžkosti má i vládní koalice. Nejzřetelněji se projevily v otázce kandidatury na úřad starosty Paříže, který byl obnoven po více než sto letech a bude mít v politické hierarchii Francie klíčový význam. Prezident Giscard d'Estaign navrhl za budoucího pařížského starostu dosavadního ministra průmyslu, svého přítele d'Ornana. Za kandidáta se však přihlásil také Jacques Chirac, bývalý ministerský předseda (do srpna loňského roku) a vůdce gaullistického "Shromáždění pro republiku", které je v koaliční vládě nejsilnější politickou stranou. Rozkmotří se i odpůrci vývoje doleva?

□

"LIDOVÁ FRONTA" V KRIZI

Podle výsledků průzkumu veřejného mínění, provedeného ve Francii v polovině února tohoto roku, bylo by v té době volilo kandidáty "Lidové fronty" 53 procent občanů. To vypadá pro "Společný program" socialistů a komunistů velmi příznivě. Zajímavější a důležitější je ovšem okolnost, že uvnitř tohoto společenství nabývají vrchu socialisté, kterým se do nějaké užší spolupráce s komunisty nechce. Tak například socialistický starosta Marseille Gaston Deferre, velká osobnost francouzského politického života — výslovně odmítl společnou kandidátku s komunisty. V městě Chateau Chinon je starostou předseda Socialistické strany Francois Mitterand: zástupci jeho strany ještě koncem ledna odmítali jakákoliv jednání s tamní organizací KS Francie. Naproti tomu v Toulonu socialisté podporují gaullistického kandidáta na starostenství, jen aby zabránili vítězství komunisty.

Mitterand sám prý i ve svých veřejných projevech nevylučuje, že by v případě volebního vítězství v **parlamentních** volbách příštího roku ustavil vládu bez dnešních komunistických partnerů. Poukazuje přitom na socialistické volební úspěchy v posledních letech. V roce 1970 volilo v kantonálních volbách socialisticky jen 14.8 procenta voličů. O tři roky později v parlamentních volbách dostala Mitterandova strana již 20.6 procent hlasů, jenom o málo méně než do té doby dominující komunisté. V kantonálních volbách v březnu 1976 získali socialisté více než dvojnásobné množství mandátů než komunisté, kteří pak o osm měsíců později při doplňovacích volbách do Národního shromáždění ztratili hlasy v pěti ze sedmi volebních okresů. Mitterand a jeho poradci očekávají, že v nadcházejících volbách získají socialisté 30 procent hlasů proti 20 procentům komunistů.

Informace z Paříže říkají, že neexistují nějaká osobní přátelství mezi komunisty a socialisty — "nikde a nikdy, neboť jde jen o politický obchod". Začíná to prý již jen čistě formálními styky mezi vůdcem socialistů Mitterandem a generálním tajemníkem KS Francie Georges Marchais. Dobrá, to není nezajímavé, ale rozhodně lépe zní zpráva, že "navzdory dohodě o společných kandidátkách levice jdou opoziční strany do obecních voleb v několika stovkách obcí včetně řady velkých průmyslových měst odděleně". "Lidové frontovnictví" — říkají fakta z poválečné minulosti řady evropských států — je nebezpečné demokratickému vývoji. Francouzští socialisté jenom asi politicky vydělají, jestliže se budou distancovat od "obchodu" s komunisty".

□

K PŘÍPADŮM HOFMANN A KRATZER

Paul Hofmann je vídeňským korespondentem NEW YORK TIMES, Walter Kratzer reportérem západoněmeckého týdeníku STERN. (Psali jsme o nich ve Sloupku před dvěma týdny.) Oba byli při návratu z novinářské návštěvy v Praze zadrženi v pohraničních Českých Velenicích a směli pokračovat v cestě se zpožděním, až po důkladné osobní prohlídce; Hofmannovi se to stalo dne 12., Kratzerovi dne 15. února. Pražské noviny nám nyní "vysvětlily", jak že k tomu došlo a proč. Je to čtení jako by z jiné planety . . .

Tož především "pan Hofmann nebyl v Československu poprvé, byl tu již dříve a v roce 1969 byl z ČSSR vyhoštěn". Nebylo řečeno, čím se tenkrát "provinil", ale víme teď, čeho se dopustí letos. Vysvětlil to pracovník pasové kontroly, který Hofmanna "odbavoval" v Českých Velenicích:

"Mimo jiné jsem přišel na složku, v níž byla obálka, údajně účty z hotelů apod. A v těchto účtech jsem nalezl papíry formátu A4 a když jsem je důkladně prohlížel, tak jsem zjistil, že je tam psaný fejeton od Vaculíka. Informovali jsme pana Hofmanna, že uvedené tiskoviny nemůže z ČSSR vyvézt . . ."

Jde o spisovatele Ludvíka Vaculíka, který byl v roce 1968 autorem "Manifestu o 2000 slovech" a letos spolupodepsal "Chartu 77". Jak je zřejmé, překážejí komunistům i jeho fejetony. — Pracovník pasové kontroly pokračuje v informování veřejnosti:

"Tiskoviny byly sepsány na potvrzení a odebrány, protože nebylo možno z tak velkého množství — podle odhadu kolem 200 listů — posoudit jejich obsah. Po zhodnocení budou panu Hofmannovi, pokud budou nezávadné, vráceny."

Dá se říci, že pan Hofmann si to zdržení na cestě domů zavinil sám. Stačilo přece se v Praze zeptat nějakého policejního orgánu, kde že najde příslušného posuzovatele nezávadnosti a jistě by mu byla ochotně poskytnuta informace. A pan Posuzovatel by se do písemností podíval a řekl by třeba: "Jó pane Hofmann, todle RUDÝ PRÁVO si klidně vyvezte, ale tohodle Vaculíka né, to smím číst jen já, soudruh ministr a soudruh Husák. A todle a támhleto tady taky nechte . . . A Hofmann by se byl nezávadně v — cuku-letu — vrátil do Vídně.

Walter Kratzer je stejný případ, neboť — podle informací z Prahy — "shromažďoval takové materiály, jaké se mu hodily pro snůšku lží." Navíc se sešel se spisovatelem Pavlem Kohoutem (podobný případ jako Vaculík, pozn. J.N.), "který mu dal interview a jak sám Kratzer řekl, kazety s magnetofonovými pásky poslal na Západ". Reportér STERNu, píše se v článku pražských novin, "neměl dobré svědomí a byl si vědom, proč do Prahy jede a komu slouží jeho 'novinářská cesta'. Prozradil ho interní dopis, na němž byly instrukce, co má u nás dělat a na koho se obrátit." — Článek pak z ono "interního dopisu" cituje, dokonce je přetištěna fotokopie — aniž by ovšem bylo čtenářům sděleno, jakou cestou byl onen dopis získán. Že by ho snad nějaký Minařík někomu ukradl ze stolu?

Takzvaná Helsinská smlouva ze srpna 1975 byla v Československu publikována dokonce ve Sbírce zákonů — pod číslem 120 ze dne 13. října 1976, jak upozornila "Charta 77". Cituji z kapitoly nadepsané "Spolupráce v humanitárních a jiných oblastech", z hlavy 2 ("Iformace"), odstavec "c": "Zlepšení práce novinářů":

"Zúčastněné státy, usilujíce o zlepšení podmínek, za nichž novináři vykonávají svou profesionální činnost, mají v úmyslu zejména poskytnout novinářům větší možnosti osobního kontaktu s jejich informačními zdroji . . . umožňovat novinářům předávat kompletně, obvyklým způsobem a rychle výsledky jejich profesionální činnosti včetně magnetofonových záznamů a nevyvolaných filmů za účelem jejich publikování anebo vysílání v rozhlase či televizi."

Domníváte se snad, že "ducha" Helsinek porušily orgány "pasové" kontroly v Českých Velenicích? Ale kdepak! Hofmann to udělal! A Kratzer! (Aspoň podle Prahy.)

□

POŽÁR V "ROSSIJI"

"Rossija" je v tomto případě sovětský reprezentativní hotel, vystavěný za Chruščeva nedaleko Kremlu na břehu Moskvy. Má 4500 pokojů pronajímaných skoro zásadně jenom cizincům a sovětské prominenci z jiných částí SSSR. V pátek večer po deváté dne 25. února vypukl požár v severní části hotelu, kde se podle odhadu zdržovalo asi 1000 osob. Zatímco úřední místa zůstávají skoupá na informace, západní návštěvníci přinesli zprávy, které vrhají při nejmenším podivné světlo na bezpečnostní opatření a záchrannou službu v sovětském hlavním městě.

Vedení hotelu otálelo skoro hodinu než vyhlásilo alarm. V té době bylo již několik desítek zahraničních návštěvníků zablokováno ohněm ve vyšších patrech hotelu; trvalo pak 4 hodiny, než je požárníci vyprostili. O počtu mrtvých, z nichž mnozí nemohli být ani identifikováni, kolují jen dohady. Úřední "Inturist" hovořil jen o "velkém počtu", jeden z lékařů záchranné služby prý o 50-60 . . . V neděli 27. února vypukl požár v budově ministerstva lodní dopravy, která sousedí s budovou KGB ,sovětské politické policie. Vynořily se pověsti o sabotážích . . .

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 12, 1977 — Vol. II., No. 11.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů: pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
z FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

LETEM SVĚTEM

Chicago. — Paul Kofi Fynn, černoch z Ghany, studující žurnalistiku na chicagské Northwestern universitě, upozorňuje ve svém článku v Chicago Tribune na to, že v případech Rhodésie a Jižní Afriky se stále mluví o nutnosti "většinové vlády", že však ve skutečnosti nikde v černošské Africe většinová vláda neexistuje, snad s výjimkou tří méně významných zemí: Senegalu, Zambie a Botswany. Všude jinde existují menšinové vlády: vojenští diktátoři, armádní junty, samozvaní králové, jeden císař a tzv. presidenti, jichž vládní formou je tyranie. Tyto režimy jsou silně opresivní, lid nemá ve vládě země žádný hlas, a demokratické svobody tam neexistují. Většina afrických zemí se nejen hospodářsky nerozvíjí, nýbrž naopak spíše činí kroky dozadu. Africká skutečnost je komplikována tím, že mnozí Afričané jsou dosud negramotní a chybí jim politická vyzrálost. I v Rhodésii by mohlo dojít k tomu, že bělošská menšina by předala vládní moc malé radikální černošské menšině, která by Rhodésii sice přejmenovala na Zimbambve, ale, aby se udržela u moci, přijala by pomoc Moskvy a učinila by z kvetoucího hospodářství Smithova režimu chudou marxistickou zemi. Rhodéští černoši nejsou sjednoceni, a téměř každý kmen by chtěl mít svého příslušníka presidentem země. Jednotlivé kmeny a různé politické směry se mezi sebou nenávidí.

Podle autorova mínění by bělošská menšina — pro záchranu celé země a udržení hospodářského pokroku — měla okamžitě přijmout do vlády umírněné, nezávislé černochy, a později by měla předat vládní moc umírněným černošským směrům, za nimiž by se všichni černošští Rhodésané mohli sjednotit. Na podobné řešení pomýšlel dnešní rhodéský ministerský předseda Jan Smith už dávno, jenomže byl pádem Angoly a Mozambiku "předběhnut" komunistickou infiltrací. Před krvavou pomstou guerillů se totiž začal každý slušný a vzdělaný rhodéský domorodec bát o život jakmile by jen býval ukázal svou ochotu se Smithovým režimem spolupracovat. Jak se však nyní zdá, rhodéští černoši jsou pobouřeni a znechuceni barbarskými činy guerilů. Smithovi nezbývá než je tvrdě likvidovat a pak snad najde schopné jednotlivce mezi šéfy černošských kmenů, s jejichž rozvahou by zajistil svobodnou budoucnost — černo-bílé Rhodésie — Zimbambve.

• • •

Guatemala. — Silné stoupnutí cen kávy na celém světě přišlo vhod pěti středoamerickým republikám, členským zemím Společného trhu Střední Ameriky: Kostarice, Salvadoru, Hondurasu, Guatemale a republice Nicaragua. Tyto země vypěstují spolu dohromady 11 procent světové produkce kávy, a po Brazílii a Kolumbii zaujímají třetí místo světového kávového exportu. Jejich národní ekonomie byly velmi ohroženy při zvýšení cen zemního oleje; tehdy trpěly 50-procentní inflací a silnou hospodářskou recesí. Nenadálé zvýšení cen kávy na světových trzích jim pomohlo z krize. Přineslo jim zvýšení jejich devizových rezerv o 400 milionů dolarů, a tím i snížení inflace na méně než 10 procent. To se pak koncem minulého roku 1976 projevilo sedmi procentním vzrůstem ekonomie.

Káva nyní činí 31 procent exportu zemí Střední Ameriky, zatím co dříve činila pouze asi 25 procent jejich exportu. Jiné vývozní produkty těchto zemí jsou: bavlna, banány, ananas a hovězí maso, jichž ceny rovněž stouply na světových trzích: ceny bavlny stouply dokonce o 44 procent a ceny hovězího masa o 21 procent! Proto hospodářská situace těchto zemí je v přítomnosti dobrá.

Mexiko produkuje ročně 4 miliony žoků kávy o 100 librách. Zvýšení cen kávy dopomohlo k mírnému zvýšení životní úrovně 95,000 malých mexikánských pěstitelů kávy. Situace asi 300,000 farmářských dělníků, vesměs Indiánů, sbírajících úrodu kávy, však zůstává dosud velmi neutěšená; za svou denní práci si vydělají pouze asi jeden dolar, což umožňuje jejich rodinám mít pouze jedno jídlo za dva dny.

• • •

Chicago. — Baptistický pastor Rev. Kenneth Curtis studoval vliv televizních programů na člověka a přitom si všiml toho, že americká televize obsahem svých programů hlásá jakési náhražkové náboženství, které se jasně a přitom nenuceně staví proti hodnotám, hlásaným církvemi, školou a domovem. Toto "elektronické náboženství" má své vlastní normy pro rozhodování o tom, co je ve světě závažné a důležité, jaké chování je žádoucí, a jakou náplň je třeba dát svému životu. Už jen tím, že dává více důležitosti peněžním ziskům různých profesionálních sportovců než nebezpečí prolínání komunistických propagačních hesel mezi americkou studující mládeží, ziskuchtivé americké televizní společnosti se dopouštějí záměrné "vraždy svědomí" dospívající mládeže. Navíc pak U.S. televize například šíří tyto životní zásady: 1. Požadování okamžitého uspokojení (instant gratification), z čehož plyne neochota vynakládat úsilí a přinášet oběti pro dosažení pozdějších cílů; 2. dychtivost po bohatství; 3. absolutní egoismus; 4. dávání přednosti lidským vztahům, jež jsou pouze přechodné a mohou se snadno a rychle měnit, před trvalými hodnotami věrnosti, přátelství, daného slova a neměnným měřítkem spravedlnosti.

• • •

Panama. — Dne 15. února generál Omar Torrijos, marxistický diktátor Panamy, pohrozil, že jeho vláda by mohla zaujmout "tvrdé stanovisko" při tajných jednáních, jež Panama právě vede se Spojenými státy o kontrole a operacích Panamského průplavu v budoucnosti. Za Torrijosem nestojí nikdo jiný než Moskva, která chce mít v Panamě svou základnu, aby USA isolovala.

• • •

New York. — Noviny "Wall Street Journal" přinesly zprávu o hledání nového "pokladu" na území, které kdysi náleželo indiánským Inkům v Peru. Není však hledáno zlato ani drahokamy, nýbrž **nové druhy brambor!** Peruánský botanik Carlos Ochosa totiž objevil v Andách, — (často na nepřístupných místech, kam musil letět helikoptérou) — na 10 tisíc různých druhů brambor, které sloužily Inkům za hlavní potravu. Španělští dobyvatelé přinesli brambory do Evropy v roce 1570, a lidé si s nimi tehdy nevěděli rady. Pekli je na másle, ale nechutnaly jim. Až jednou někoho napadlo, hodit je do vody a uvařit.

• • •

Mexiko. — Hlavní město Mexika sice stojí na vodě — (země, na které je postaveno, obsahuje 85 procent vody) — avšak pro svou spotřebu přivádí vodu vodovodem z nedalekých pramenů pitné vody Rio Lerma. Toto devítimilionové město však dnes spotřebuje 40 kubických metrů vody za vteřinu. Podle vládních odborníků tyto zdroje vody budou stačit asi tak do roku 1980; pak bude nutno k nim přidat jiné zdroje, hledané ve větší vzdálenosti od města. Podle odhadů specialistů v demografii, na konci tohoto století bude hlavní město Mexika dvakrát tak velké jako dnešní japonské Tokio s 20 až 25 miliony obyvatel!

• • •

Tel Aviv. — Jeden utečenec z Ugandy, jehož jméno nebylo udáno, a kterému se v listopadu r. 1976 podařilo uprchnout do Keně, prohlásil za své návštěvy v Izraeli, že viděl na vlastní oči, jak Aminovi vojáci ve vězení v Makindye po 45 dnů utloukali palicemi na 200 vybraných vězňů denně. Sám — jako vězeň — byl rovněž donucen usmrtit několik Aminem vybraných vězňů. — Jiný nedávný uprchlík z Ugandy zase dosvědčil, že Idi Amin sám zavraždil anglikánského arcibiskupa Janane Luwum.

V pátek 25. února Idi Amin reagoval na prohlášení presidenta Cartera o znechucení světové veřejnosti nad Aminovou politikou tím, že rozkázal, aby všichni Američané, kteří jsou v Ugandě — (je jich více než 200, a většinou to jsou misionáři) — byli zadrženi a dostavili se ve středu 2. března do Entebbe k němu na audienci. Našemu presidentu Carterovi Amin vzkázal, že se o své subjekty (poddané) nemusí obávat, že se jim nic nestane, že on — Amin — mu to zaručuje, ale at' už se do afrických záležitostí neplete, "když jim nerozumí". Radio Kampala i diplomatické zastoupení Ugandy ve Washingtoně daly své ujištění, že jde pouze o zdvořilostní návštěvu. Idi Amin zároveň poslal presidentu Carterovi telegram, ve kterém žádal Spojené státy, aby se samy staraly o své vlastní problémy lidských práv dříve, než začnou kritizovat Ugandu. Bílý dům ve Washingtoně prohlásil, že Spojené státy jsou připraveny k podniknutí kroků pro zajištění bezpečnosti Američanů v Ugandě, bude-li toho potřebí. V neděli 27. února pak radio Kampala varovalo Američany, aby se nepokoušeli podniknout útok na Ugandu, protože Libye prý dala Ugandě k disposici svou armádu v případě, že by byla napadena zvnějšku. — Podle dosud nepotvrzených zpráv z Keně má být v Ugandě také asi tisíc kubánských vojáků a vojenských poradců. Moskva, která Amina podporuje, zatím vytrvale mlčí.

• • •

Seveso, Itálie. — Dne 10. července 1976 následkem výbuchu v chemické továrně Icmesa u vesnice Seveso nedaleko Milána v severní Itálii bylo 750 akrů okolní půdy znečištěno jednou z nejjedovatějších chemikálií, které existují; jmenuje se TCDD neboli dioxin. I mikroskopické dávky této látky mohou usmrtit člověka. Ačkoliv uniklo do vzduchu pouze čtyři a půl libry této chemikálie, celé zmíněné území jí bylo zamořeno. Dobytek a drůbež musily být zabity, lidé utrpěli kožními nemocemi a mají různé vyrážky. Tři ženy později porodily zmrzačené děti, a jsou obavy, že až tamní děvčata budou mít své děti budou i ty dědičně postiženy Utrpěné hospodářské škody se v Seveso odhadují na 70 milionů dolarů. Jsou ale ještě obavy z možných pozdějších následků na zdraví obyvatel, protože jedli ovoce a zeleninu, znečištěné zmíněnou chemikálií. Ačkoliv se tamní obyvatelstvo většinou vrátilo zpět do svých domovů, někteří vědci žádají, aby Soveso bylo definitivně vyklizeno a aby přístup do té krajiny byl zakázán, protože znečištění dioxinem je trvalé a dosud nikdo nezná všechny jeho následky. Italská vláda váhá učinit definitivní rozhodnutí o této věci.

• • •

Londýn. — Svetozar Šimko, 36letý čs. občan, který pracoval šest let v Bonnu v Západním Německu jako dopisovatel tiskové kanceláře ČTK a zároveň prováděl špionážní činnost pro čs. armádu, požádal britskou vládu o politický asyl pro sebe, svou ženu Danielu a svého 12letého syna; jeho žádosti bylo vyhověno. Šimko pak uvedl jména 17 členů čs. velvyslanectví, kteří provádějí špionáž pro Československo. Podle Šimkova svědectví první tajemník čs. velvyslanectví v Bonnu Rudolf Koval — řídí civilní a druhý tajemník Vladimír Krulich — vojenskou výzvědnou službu v Západním Německu ve prospěch Moskvy prostřednictvím Československa. Také řekl, že východoevropští agenti skryli na různých místech v horách v Západním Německu radiové vysílačky, malé fotoaparáty a peníze, jichž komunističtí sabotéři mají užívat v případě války, s níž Sověti počítají.

Podle zjištění západoněmecké protišpionážní služby, která přezkoumala pravdivost Šimkových informací, celých 40 procent personálu diplomatických zastoupení komunistických zemí provádí špionážní činnost. Šimko mimo jiné také řekl, že odposlouchávací zařízení jsou dnes velmi zdokonalená a komunistické režimy jich všude používají. Jen procházíme-li se na mořském pobřeží, či necháme-li při rozmluvě s někým hrát rádio, ani nejlepší odposlouchávací zařízení zatím "neregistruje" srozumitelně žádný hlas.

• • •

Salisbury. — Ministerský předseda Rhodésie Jan Smith oznámil, že jeho vláda — na důkaz dobré vůle — provede řadu reforem pro odstranění rasové diskriminace, která nikdy nebyla namířena proti černochům jen proto, že jsou černí, ale proto, že mají jiný způsob života. Všechny hotely, bary, soukromé školy a soukromé nemocnice budou přístupny černochům, avšak státem vlastněné ústavy zůstanou prozatím ještě rasově oddělené. Je to tedy pravý opak postupu USA.

• • •

Ottawa. — Jeden sovětský vědec, jehož jméno bylo zamlčeno, který přijel do Kanady na studie v rámci kulturních výměn mezi oběma zeměmi, byl 24. února v Kanadě zatčen a deportován. Spřátelil se totiž s jistým kanadským vědcem a pak se pokoušel ho přemluvit ke špionáži pro Sovětský svaz.

• • •

Amsterodam. — Holandští a američtí odborníci v boji proti obchodu s omamnými drogami jsou přesvědčeni o tom, že čínští přistěhovalci v Holandsku uskladňují v Amsterodamu a na jiných místech v Evropě obrovské zásoby heroinu, jímž chtějí zaplavit tajný pouliční obchod narkotik ve Spojených státech. Údajně počítají s tím, že asi do tří let — Mexiko přestane být pro Spojené státy hlavním zdrojem ilegálního heroinu (v důsledku smluv mezi oběma zeměmi). Heroin čínských agentů pochází ze "Zlatého trojúhelníku", neboli z těžko přístupného pohraničního území, ve kterém se stýkají Thajsko, Laos a Burma. Heroin pak je dopravován do Holandska přes Hong Kong a Singapur. Vedle naděje na lehký výdělek má toto plánované pašování hašiše do USA splnit jeden jediný účel: zdemoralizovat americkou mládež, aby nechtěla konat vojenskou službu a tím učinit Ameriku neschopnou obrany navzdory všem vynálezům moderních zbraní.

DR. BENÁČEK:

Svět křesťanských symbolů

Na podzim r. 1976 vyšla v Rakousku už ve třetím vydání kniha "Welt der christlichen Symbole". Napsala ji rakouská benediktinka Dorothea Forstner a shromáždila v ní výsledky dlouholeté práce a trpělivých studií. Popud k tomuto dílu dal Pius Parsch, známý průkopnik liturgického hnutí. První vydání z roku 1959 bylo během několika let rozebráno; druhý náklad byl pořízen roku 1967; nyní se kniha objevuje na knižním trhu po třetí v novém, přepracovaném vydání. Je to znamení, že zájem o poutavý svět symbolů neustává. Dorothea Forstner podává na více než 400 stránkách výklad biblických a liturgických symbolů: věcný rejstřík na konci knihy jich obsahuje skoro 900. Téměř 900 symbolů, v nichž svět a lidský život a dějiny otevírají výhled do božího tajemství.

Pečlivě shromážděný materiál je rozdělen do kapitol, v nichž jsou probírány postupně symboly písmen, pak symbolismus čísel, kosmických jevů, barev, kamenů a kovů, rostlin a zvířat. Následující kapitoly se zabývají symboly lidského světa: dovídáme se o postavách a obrazech Starého i Nového Zákona, o mytologických postavách starověku, o symbolickém významu různých částí lidského těla a konečně o symbolismu staveb, nástrojů, oděvu, jídel a zbraní. Při výkladu sleduje autorka, pokud je to možno, jednotnou linii: hledá nejprve doklady v antickém světě, pak osvětluje symboly texty Písma svatého a texty Církevních Otců, a nakonec ukazuje stopy v dějinách umění.

Na úvodních stránkách vysvětluje nejprve povahu křesťanského symbolismu. Slovo "symbol" je odvozeno z řeckého slovesa "sym-ballein", což znamená: "dát, spojit (sym.) dohromady". U Řeků sloužily části rozlomeného předmětu jako poznávací znamení při pozdějším setkání. Úlomek se dal spojit bez mezery, dokonale, s druhou částí předmětu (prstenu, kostky, destičky) — a byl tak průkazem majitelovy totožnosti. V přeneseném smyslu jsou symboly věci, které poukazují na jinou skutečnost. Přesněji: hmotné věci, které pro určitou podobnost s duchovními skutečnostmi naznačují jinou, vyšší skutečnost. Symboly spojují tedy dva světy: hmotný a duchovní, přirozený a nadpřirozený; a protože stvořený svět a celý vesmír jako Boží dílo — nese v sobě podobu svého tvůrce, má celý svět i ve svých jednotlivých částech symbolický význam. "Křesťanům prvních století byly symboly běžné — pozna-

(Pokračování na str. 5)

DOBA POSTNÍ

TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Poučil jsi nás, Bože, — abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí. — Milostivě pohleď, jak ve svědomí cítíme svou vinu — a pokorně se z ní vyznáváme. — Otevři bohaté prameny milosrdenství a dobroty — a ustavičně nás pozvedej. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Ex 3, 1-8a. 13-15)

Mojžíš pásl stádo Jitra, svého tchána, mitjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo na step, přišel k Boží hoře Chorebu. Zjevil se mu Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal zprostřed keře. Díval se a hle — keř hořel ohněm, ale neshořel.

Mojžíš si řekl: "Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří." Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, Bůh zvolal zprostřed keře: "Mojžíši, Mojžíši!"

A on odpověděl: "Tady jsem!"

(Bůh) řekl: "Nepřibližuj se sem, zuj své opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá." A pokračoval: "Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!" Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Hospodin pravil: "Viděl jsem bídu mého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek kvůli bičířům; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egypťanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a široké, do země tekoucí mlékem a medem."

Mojžíš pravil Bohu: "Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: 'Bůh vašich otců mě posílá k vám.' Zeptají-li se: 'Jaké je jeho jméno?' — co jim mám říci?"

Bůh pravil Mojžíšovi: "Jsem, který jsem!" A dodal: "Tak řekneš synům Izraele: 'Který je, posílá mě k vám.'"

A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: "Tak řekneš synům Izraele: 'Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův posílá mě k vám.' To je mé jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(1 Kor 10, 1-6. 10-12)

Chtěl bych vám, bratři, připomenout jednu věc. Nad všemi našimi praotci byl rozprostřen oblak, všichni prošli mořem, všem se dostalo Mojžíšova křtu v oblaku a v moři, všichni jedli tentýž duchovní pokrm a všichni pili tentýž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a ta skála byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly, aby to byl pro nás výstražný příklad, že nesmíme toužit po špatnostech, jak toužili oni. Ani nereptejte. Někteří z nich tak reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce.

To všecko, co se jim stalo, přihodilo se jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá dobrý pozor, aby nepadl.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 13, 1-9)

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl:

"Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ostatní Galilejci, když to museli vytrpět? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni podobně zahynete.

Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni právě tak zahynete."

Pověděl pak toto podobenství: "Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel hledat na něm ovoce, ale nic nenalezl.

Řekl proto vinaři: 'Hle, už po tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenalézám. Vysekni ho! Proč má zabírat půdu?'

On mu odpověděl: 'Pane, ponech ho ještě tento rok, až ho okopám a pohnojím. Snad příště ovoce ponese; jestliže ne, dáš ho porazit.'"

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Když Alexander zemřel, vládla jeho manželka Salome 78—69. Za ní smířily se strana saduceů a fariseů. Od té doby členové židovské velerady byli bráni z obou stran. Politické zápasy mezi farisei i saducei obnovovaly se znova a znova, neboť jedni i druzí chtěli míti vladaře ze svého středu. Uchazeči o trůn obraceli se o pomoc zvláště k Římanům. Římané byli ovšem rádi, neboť mohli tak ponenáhlu zaváděti svoji svrchovanost. Roku 63. před Kristem P. vojevůdce římský Pompejus dobyl Jerusalema a ustanovil, syna Salome, Hyrkana II. velekněžem a poplatným knížetem. Pompejus dal strhnouti jerusalemské hradby. Aby zmenšili vliv Jerusalema, rozdělili Římané zemi na pět soudních okresů: Jerusalem, Jericho, Sepphoris, Amathus, Gadara. Vojevůdce a vlastně vladař římský Gajus Julius Cesar dal Židům náboženskou a občanskou svobodu. Ustanovil však správcem země již ne Žida nýbrž Idumejce, jménem Antipatra. Syn Antipatrův Herodes, zvaný Veliký, dostal roku 40. od římského senátu královský titul, zmocnil se roku 37. Jerusalema a stal se pod římskou svrchovaností králem židovským. V tomto roce došlo na slova patriarchy Jakoba, který předpověděl čas příchodu Vykupitelova památnými slovy: „Nebude odňato žezlo Judovi, ani vládce z krve jeho pocházející, dokud nepřijde Ten, jenž má býti poslán, a jenž bude očekáváním národů." Herodesem Velikým vypadlo vladařské žezlo z rukou potomků Judových. Národu židovskému v jeho vlastní zemi panoval cizinec.

Herodiáni.

Herodes zlatem i mečem upevňoval svou vládu a získával si stoupence a přátele. Úřad velekněžský neodvážil se sám vykonávati a ustanovoval jím některého sobě oddaného kněze. Opevnil chrám jerusalemský a založil severně od chrámu silnou pevnost, aby měl chrám stále ve své moci. Stoupenci Herodesovi utvořili stranu tak zvaných Herodiánů.

Publikáni.

Obyvatelé Judska, oddaní Římu, pronajímali si daně a cla od Římanů. Odváděli Římu určitý poplatek, ostatní ponechávali sobě a tak z odírání lidu bohatli. Nazývali se publikáni a byli nenáviděni z pochopitelných příčin ode všech.

„Toho času pak vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše." Luk. 2, 1.

Takové byly poměry v zemi a v národě židovském za vlády Herodesa Velikého, kdy byla odňata berla od Judy a kdy Židům vládl cizinec. Sedmdesát týdnů Danielových chýlilo se ku konci. Již brzy měl býti navždy uzavřen Zákon Starý a měl nabýti věčné platnosti Zákon Nový, zákon nepochopitelné lásky Boží k hříšnému lidstvu. Již brzy měl se světu narodit tak toužebně očekávaný Vykupitel. Celý takřka tehdy známý svět byl sjednocen pod vládou světovládného Říma. Ponenáhlu uklidňovalo se řinčení válečných zbraní a nastávalo veliké slavnostní ticho. Blížila se chvíle, kdy měl podle úradku Božích spočinout na trůně chudých jeslí v paláci chudobného chléva Král všech králů, Syn Boží, Ježíš Kristus.

Pohlédněme nazpět!

Dočetli jsme Písmo svaté Starého Zákona. Prožívali jsme v duchu osudy starozákonního lidstva, zvláště vyvoleného národa židovského. A musíme uznati, že žádná kniha na světě, kromě Evangelií, nemůže se a nedovede se učiniti překrásnými příklady ze skutečného života a nespočetnými poučeními pro život tak nezapomenutelnou jako kniha Starého Zákona. Četba této knihy nepůsobí jen krásou obsahu a úžasnou myšlenkovou náplní dojem nejvzácnější knihy, nýbrž ještě něčím naprosto jiným. Podobně jako v knihách Nového Zákona i zde každá stránka ba každý řádek má na sobě takřka hmatatelnou pečeť Božského Původce, který je diktoval. Čtenář má dojem jakoby Pán Bůh sám s ním rozmlouval. Při každém povzbuzení k dobrému a při každé výstraze před zlým cítí v sobě hlas svědomí, jež se ozývá, hlásí se ku svému Tvůrci a nutí člověka, aby následoval a vyhledával dobré a varoval se zlého. V této věci jest a vždycky zůstane Písmo svaté jak Starého a tím více

Nového Zákona knihou všech knih.

Písmem svatým dává nám Prozřetelnost Boží aspoň poněkud nahlédnouti do svých plánů, podle nichž řídí svět a jeho obyvatele. Závratně všemohoucí, stvořitelské Slovo Boží zbudovalo vesmír, v nesmírných jeho prostorách učinilo naši zemi, okrášlilo ji co nejlépe a dalo život rozumnému tvoru, obdařenému zásluhy — schopnou svobodnou vůlí. Dobrota Boží zahrnula první lidi nejvzácnějšími dary, z nichž nejcennějším byla sama otcovská láska Boží.

Kde byla svobodná vůle, tam musilo býti i přikázání. Kde ukázala se nadměrná otcovská láska Boží, tam musila se osvědčiti i oddaná dětinná láska lidí. Ne nadarmo byli stvořeni k podobě a obrazu Božímu. Čím mohli se Bohu více podobati než věrnou láskou?

Bohužel naši prarodiče zapřeli v sobě lásku k Pánu Bohu a poddali se svodům, pýchou padlého, anděla. A to byl okamžik, kdy otcovská láska Boží zastkvěla se v novém světle, ve světle nekonečného opravdu otcovského slitování a milosrdenství. Za oplakanou zpronevěru dostává se lidem mimo všecko nadání a očekávání slibu věčné a na nejvyšší míru vystupňované lásky Boží přislíbením Vykupitele, Syna Božího, jenž se narodí z jedné z budoucích dcer Eviných. „V tom se ukázala na nás láska Boží, že Bůh poslal Syna svého jednorozeného na svět, abychom byli živi skrze něho. V tom jest láska, ne, že bychom my byli milovali Boha, nýbrž že On prve miloval nás a poslal Syna svého jako oběť smírnou za hříchy naše." I Jan 4, 9, 10. „Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby nikdo, jenž v něho věří, nezahynul, nýbrž měl život věčný." Jan 3, 16.

Láska Boží dala znova lidem bezpodmínečný zákon, že chce býti milována. Hřích, to jest neposlušnost vůči Božím přikázáním, zůstal i nadále projevem nevděku a nelásky vůči Bohu.

Vypravování o Kainovi, jeho hříšných potomcích, o trestu potopy, dává nám poznati, že i ta největší láska se neobejde bez spravedlnosti. Spravedlnost nezměnitelně káže, je-li láskou vytrvale a zatvrzele pohrdáno, že nastoupiti musí trest. Vrcholným trestem jest, když rozumná bytost je navždy vyloučena z otcovské lásky Boží.

Divili jsme se tomu, že ani potopa nezničila hřích. Hřích stal se nevyléčitelnou nemocí lidské přirozenosti. Nebýti léku milosti Boží, to jest nadpřirozené pomoci Boží, ku konání dobrého a k přemáhání zlého, veškeré lidstvo bylo by neodvolatelně propadlo časné i věčné záhubě. Bůh stal se lékařem lidstva. Vzhledem k budoucím zásluhám Ježíše Krista dostávalo se každému milosti Boží. Nebylo potřebí než milost přijati, neodporovati jí, nechati si pomoci, nezavírat oči před spásným osvícením, spolupůsobit s nadpřirozenou posilou, varovat se hříchu, upřímně ho litovat, když už se stal. Ospravedlnění milostí Boží nebylo ovšem úplné. Neblahý hřích dědičný zůstával i v duších čistých a spravedlivých, jako byl Abel, jako nezhojená rána, kterou nemohlo zaceliti nic, leč budoucí bolestné a hluboké rány na těle Vykupitele. Duše spravedlivých jedna za druhou odcházely do bezbolestného, ale také bezradostného předpeklí a tam se těšily myšlenkou na příští radostnou a slavnou spásu.

Podivuhodným světcem Starého Zákona jest Abraham. Jeho vírou a láskou byla uchvácena i nebesa. Dostává se mu od Boha skvělého vyznamenání. Jest jmenován zakladatelem vyvoleného národa a praotcem samého Vykupitele. Isák, Jakub, Josef, trojice „nesmrtelných" v dějinách starozákonních, byly první slibné výhonky z kmene Abrahamova. Zvláštní péče Boží bude věnována ratolesti a později mohutné větvi Judově. Na ní má vykvésti v čas Bohem určený Květ neskonalé krásy.

Tmavé a smutné bylo starozákonní nebe. Slunce spásy bylo ještě tak daleko svého východu. Než přece! Alespoň půlnoční slunce, které nemělo ovšem žádoucího jasu a žhavého tepla, vzešlo vyvolenému národu Mojžíšem. Vůdce a osvoboditel národa, ostražitý vládce, zákonodárce, soudce, prorok, spisovatel posvátných dějin, muž, světec, velikán, jehož „znal Hospodin tváří v tvář", to byl Mojžíš. Mojžíš z rukou Božích vzal Zákon a odevzdal jej svému národu. Tím vtiskl témuž národu nesmazatelnou pečeť, která navždy rozlišila tento národ od národů ostatních. Mojžíš jedinečným způsobem podobal se svým životem Ježíši Kristu.

Tito a ostatní vynikající mužové v druhém tisíciletí před Kristem Pánem proslavili se věrnou láskou k Pánu Bohu. Mohli bychom je přirovnati k překrásným vrcholům velehor. Ale jak vypadala údolí? Jak vypadal lid? Bohužel, mezi dobrými vlastnostmi vyvoleného národa nenalézala se věrnost k Pánu Bohu a jeho nejsvětější vůli. Když čteme o stálých revolucích proti Mojžíšovi, tlumočníku Božímu, při putování do zaslíbené země, lehce bychom přijali myšlenku, že si Bůh vyvolil ten nejhorší národ, jehož věrolomnost byla opravdu nenapravitelná. Mělo-li by tomu tak býti, našli bychom jen ten důvod, že chtěl Bůh právě na nehodném lidu dáti vyniknouti své věrnosti, shovívavé lásce, vlídnému milosrdenství a ovšem i nutné spravedlnosti. Bylo by nesnadno jen zhruba spočítati, kolikrát Bůh odpustil provinilému národu a kolikráte odvolal své tresty. Právem mohli všichni zbožní vůdcové národa israelského s výčitkou volati k svému lidu ústy Isajášovými, slovy Hospodinovými: „Syny jsem vychoval, vyvýšil, oni však pohrdli mnou. Zná býk hospodáře, i osel jesle svého pána, Israel však mne nezná, lid můj rozumu nemá. — Kam ještě bít vás mám, když tě hřešíte dále? Hlava všecka jest bolavá, srdce všecko choré." Is. 1, 4...

(Pokračování.)

BUDEME VÁM VYPRÁVĚT

TENTOKRÁT O ČESKÉM KAŠPÁRKOVI

Bylo to v době napoleonských válek. Celá Evropa se třásla před tímto vojevůdcem. Schylovalo se k večeru, soumrak se lehce vkrádal do zahrad a vojáci ještě stále pochodovali. Sotva nohy vlekli. Nevnímali už ani krajinu, ani povely důstojníků, které vůčihledně řídly a slábly. Šli a šli, otupělí únavou, hladem a žízní, šli lhostejno kam. Věděli, že až dojdou, padnou na zem a budou ležet a spát. A zítra? Co bude zítra, je jim jedno; možná že už nebude nic, dočista nic. Co na tom, není to jedno? Člověku na smrt znavenému je všechno jedno, i smrt je mu lhostejná.

Došli k opuštěnému mlýnu. Mlynář s rodinou utekl. Vojáci vtrhli do všech místností, zaplnili mlýnici a hospodařili po svém — vojenským právem. Berou všechno, co se dá vzít. Takový je zákon války. Není tu ani pes. Všechno, co běhalo po dvoře, nebo zůstávalo v chlévech, se už vaří v kotlích, postavených u potoka.

Po večeři vojákům trochu otrnulo, únava jim spadla z očí, baví se a dorozumívají, jak kdo umí. Jsou to rakouští vojáci, naverbovaní z různých zemí Rakousko-uherské říše. Češi, Němci, Chorváti, Italové, Poláci, Mad'aři, Slováci, Rumuni, Slovinci, ba i nějací mohamedáni. Opravdu těžké dorozumívání! Ale jsou-li lidé spjati stejným osudem, dohovoří se nakonec i posuňky velmi rychle a snadno.

Jeden Talián je v tom mistr nad mistry.

Hezký člověk; havraních vlasů, černobrvý, černooký, rád se směje. Bílé zuby se mu třpytí jako perly a rád zpívá. Zná spoustu písní. Jé, — co ten jich zná! Jeden voják Čech — Matěj se jmenoval — na něm může oči nechat. Ještě jedna věc mu u něho učarovala. Ital celé tažení vleče s sebou takovou dřevěnou bedýnku a každý večer z ní vyndává figurky, které se podobají lidem. Sám si je vyřezal, sám jim ušil šaty, do rukou a nohou jim provlékl nitě, a právě těmito nitěmi je oživuje. Ano, tyto loutky žijí, představují něco, co se podobá skutečnému životu, a je to blízké i srozumitelné všem.

Vojáci se baví, smějí a hned zase ztichnou a zjihnou.

Dnes ten Talián — říkají mu Antonio, nebo prostě Tony — dlouho něco kutil a šil, než vytáhl své dřevěné herce. Konečně rozsvítil svíčku, zazvonil na bajonety a vojáci ztichli. Kdo to je, ten dnešní hlavní herec? Podobá se... Ano, ano, to je přece on, ten, který to všechno zavinil, všichni ho poznávají a tleskají. Napoleon! Tyran, vojevůdce, před kterým se otřásají v celé Evropě trůny. A loutka v třírohém kloboučku promluvila: "Silenzioso!" Ital mluví neobyčejně rychle, nikdo mu vlastně pořádně nerozumí, ale všichni chápou melodii jeho řeči. Je energická, tvrdá, panovačná, vojenská. "Vojáci, jsem neporazitelný! Nebojím se ani deseti císařů, ani vy se nesmíte bát! Musíte se mnou věřit ve vítězství, pak zvítězíme. At' žije Francie! Eviva Austerlitz!"

Nikdo se nesmál, nikdo nevtipkoval.

Vojáci lehali ke spánku. Matěj také ulehl, ale nezavřel oči; stále se díval na Tonyho, který opatrně, něžně ukládal loutky do bedýnky. Když byl hotov, pokřižoval se, sfoukl dohořívající svíčku. Vojáci už spali, jen Matěj nemohl usnout, myslel na loutky.

Sotva se rozbřeskl den, zazněly trubky, budíček. Vojáci vstávali. Umyli se v potoce, vypili špínu, které říkali polévka, a už zase pochodovali. Matěj se držel v blízkosti Tonyho, občas se na sebe usmáli. "Molto soldato", řekl Ital a ukázal rukou kolem sebe. Matěj žasl; tolik vojska ještě neviděl. Tisíce, tisíce vojáků, pěších i na koních. Rakušané, Rusové, Prušáci, hotové mraveniště! Povely vystřelovaly, ze všech stran zněly signály polnic, rachot bubnů.

"Bude bitva," řekl Matěj; Ital přikývl. "Si, si bataglia."

V dálce viděli Francouze. Vojáci stáli v kolonách nehnutě, čekali na povel svého imperátora Napoleona. Rakouští vojáci pochodovali dál. Vtom se kolem nich přehnala jízda, jezdci letěli jak vichřice, až zvedli oblak prachu. To jsou kozáci, ruští kozáci! "Madonna", zašeptal Tony, a v ten okamžik to začalo.

Země se třásla pod hromobitím děl, nastala nepředstavitelná vřava a zmatek. Granáty explodovaly uprostřed ženoucích se kozáků. Rázem se na zemi válela těla zasažených koní, zběsile bili kopyty a zraňovali či dobíjeli spadlé kozáky; jiní se splašili, vzpínali, shazovali jezdce a bez jezdců divoce, zděšeně vbíhali do řad pěšáků. Hustý dým zahalil slunce a krajinu naplněnou křikem, voláním o pomoc, výstřely, ječením polnic. Vojáci jako smyslů zbavení se hnali dopředu, aniž věděli proč a kam, přímo proti namířeným puškám.

(Dokončení v příštím čísle.)

Svět křest'anských symbolů
(Pokračování ze str. 4)

menává autorka — běžné jako abeceda. Proto brali církevní Otcové ve svých kázáních často své příklady ze světa symbolů. My se musíme této řeči pomalu učit" — a k tomu má právě tato kniha sloužit.

Tyto všeobecné poznámky však nepřibližují dostatečně poutavý obsah knihy. Vybereme proto několik příkladů, abychom na nich ukázali, jak autorka při výkladu postupuje.

* * *

Poznámka redakce:

Než však přikročíme k jednotlivým příkladům, musíme si nejprve uvědomit základní rozdíl obsahu a významu starého řeckého slova symbol, a našeho dnešního. Pro nás — dnešní lidi — je na př. vlajka Spojených států, naše vlajka československá, či jakákoli jiná — symbolem toho-kterého státu. Ve staré řečtině slovo "symbolon" mělo ale zcela jiný, daleko hlubší význam spojitosti. Tak třeba když cařihradský panovník — Basileus (král-císař) — nemohl sám osobně někam jít a poslal tam svého zástupce (který dělal spojku mezi ním a lidem, k němuž jej poslal) byl ten královský vládní vyslanec "symbolem" vládní císařské moci se všemi praktickými důsledky. To znamená, že měl plnou královskou moc, a to, co na místě rozhodl (na př. propustit vězně, nebo je odsoudit k smrti) — mělo platnost královského rozhodnutí, i když byl jen "královským náměstkem, nebo zplnomocněncem — symbolem.

Ještě výstižnějším příkladem, čím byl "symbol" pro staré Řeky a Římany, jsou na př. naše papírové peníze. Náš americký dolar je jen kousek papíru, potištěného z rozkazu U.S. vlády zvláštním způsobem, s určitými podpisy, vodotisky, sériovými čísly atd. Sám o sobě ten kousek zeleného papíru má jen cenu toho papíru, tisku a lidské práce tiskařů. Protože však USA mají ve Fort Knox zlatý poklad, který "za tím dolarem stojí", a protože vládní autorita USA s celým hospodářským systémem stojí za tím, že obyčejný kousek papíru — zvláštním předepsaným způsobem potištěný — "ztělesňuje", naznačuje, representuje americký zlatý poklad z Fort Knox, má váš vydělaný dolar tutéž kupní sílu jako zlato, které dolarový papír "zastupuje". Váš dolar prostě platí, jako platí váš šek, máte-li jej v bance podložen (kryt) penězi.

Když církevní Otcové prvních století mluvili o svátostech — "symbolech" Krista — měli na mysli plný význam toho slova v jejich době. Naše přirovnání z dnešní doby sice poněkud pokulhává, ale snad nám trochu pomůže pochopit celou tu "duchovní realitu" našich křest'anských svátostí.

Kristus Pán — celým svým životním dílem, svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním, svým božstvím ručí za **platnost svátostí**, které ustanovil (i když

(Dokončení na str. 12.)

DOPISY našich čtenářů

NEW YORK, N. Y.:

Ctěná redakce a všichni milovníci dobré české četby:

Blahopřeji Vám k novému roku, vyprošuji zdraví, sílu a svatou trpělivost v té obtížné práci, obvzláště za dnešních poměrů. Žádný z nás si nedovede představit, jakou námahu a obětavost jste vynaložili, než jste mohli vydat první číslo Hlasu Národa. Jako jsme těžce nesli ztrátu Katolíka a Národa, tak jsme s radostí přivítali Hlas Národa. Ale jen Pán Bůh ví o těch velkých starostech a o těch dlouhých nočních hodinách práce zdarma.

Velice mě bolí, když někdo odsuzuje Vaši práci a námahu, když jsou proti anglické části, či hledají hnidy jakéhosi národního šovinismu, že nemáte v novinách nic pro naše bratry Slováky? Vždyť to není pravda, vždycky k nim byl H. N. uctivý, a jak je mám ráda osobně a jako katolička, v jejich anglo-slovenských novinách jsem český článek myslím ještě nečetla.

Ti z našich lidí, kteří by zase chtěli vše anglicky a o české naše věci se nezajímají, to nejsou ani Češi a katolíci, ale — jak se říká — poturčenci horší Turka".

Národ doma jejich odchodem mnoho neztratil a zdejší zem mnoho nenabyla.

Člověk musí mluvit tou řečí, kde bydlí, ale nesmí nikdy zapřít svou mateřskou řeč. A americká svoboda nám dovoluje i to svoje pěstovat. Já sama, když někoho znám, že je krajan, mluvím na něho česky, ať se mu to líbí nebo ne. Jak je to milé, když dostanu dopis od známých, zde už narozených, kteří mají dospělé děti, které ještě píší česky a jak správně! Měli příklad z domova, kde se ještě dbalo na mateřskou řeč.

Přikládám šek na $25.00 na předplatné a zbytek je na pomoc pro jejich vydávání.

Srdečný pozdrav Vám, Otče Víte, a všem spolupracovníkům v redakci v chicagském Velehradě.

Růžena Kříž

* * *

Milá paní Růženko Kříž,

pěkně jste to napsala; ty pravdy, ve Vašich řádcích obsažené, už asi nelze vyjádřit jadrněji. Až zbyde více času na redigování novin a nebude třeba věnovat tolik času na všechnu tu technickou práci kolem nich a kolem oprav "baráčku", rádi bychom se ke všem těm tématům — (o "důležitosti příkladu doma v rodině", o "šovinismu a národním uvědomění", o způsobu "nové asimilace v USA", o našich tradičních českých náboženských hodnotách, atd.) — na stránkách H.N. v budoucnu vrátili.

Zatím Vás ze srdce všichni z H.N. pozdravujeme a Vaše známé též.

Redakce

BRONX, N.Y.:

Ctěná redakce a milí čtenáři Hlasu Národa:

Předně vám zasílám srdečný pozdrav od nás všech z New Yorku. Předplatné mi už vyšlo, tak jsem si právě dnes udělal čas, abych vám poslal šek. Odpust'te, že jsem se pár dní opozdil. Napsal bych vám něco z New Yorku o našem českém životu zde, jak všude ten český duch mizí. Ti starší, kteří to ještě stále drží, odcházejí na věčný odpočinek a ti mladší nemají o to velký zájem. Ještě dp. A. Vyoral to drží, on je mladý kněz a má potřebnou energii, ale my v českém kostele nemáme ani českého kněze. I když by tu byl, bylo by to asi stejné. Tato situace se nedá asi změnit.

Také lituji rodinu Pekárkovu, že jim Pán Bůh takový osud dal. Mám s nimi soucit, protože moje manželka měla také krční nakaženou houbu a nyní zase měla operaci na oční rohovce (cornea), protože ztrácela zrak. Má v oku ještě 16 stehů, tak jí nyní budou ty stehy vytahovat, ale ne všechny najednou, vždy jen několik.

Neměl jsem úmysl psát tak dlouhý dopis, snad mi to ctěná redakce odpustí. Se srdečným pozdravem všem

Pavel Adamec

* * *

Vážený a milý pane Adamec,

tak máte také doma zdravotní trampoty, a ještě tak soucitně myslíte na druhé. To je opravdu křest'anské. Na Vaši paní manželku v modlitbě v neděli v kostele sv. Prokopa nezapomeneme. Ve věci pomalého zániku našich národních katolických organizací — i zdánlivém nezájmu mladých — je to asi všechno trochu složitější. Příčin je mnoho. Avšak Pán Bůh Vás má v New Yorku rád. Poslal Vám tam hodného a podnikavého syna sv. Dona Bosca, a ten se svým slovenským kolegou a přítelem určitě podává tu vaši starou hořící pochodeň dál, a tak se tam u Vás čeština i slovenština v kostele udrží na další léta. Pěkně Otce Vyorala pozdravujte!

Fr. Vojtěch

CEDAR RAPIDS, IA.:

Ctěná redakce H. N.!

Zasílám předplatné $20.00, $15.00 na noviny a $5.00 na tisk. Promiňte, že jsem se opozdila s předplatným. Žehnej Vám Pán Bůh a Vás ochraňuj! Otcovi Vítovi vyprošuji sílu, zdraví a pevnou víru do jeho srdce, aby se nedal zastrašit našimi zlými lidmi a nevděkem, aby tyto noviny putovaly od srdce k srdci českého lidu v Americe a všude po světě.

Modlím se za Vás, Otče Víte, každý den, a za všechny, kdo Vám pomáhají, aby jim P. Bůh žehnal v životě a Vám ve Vašem povolání.

S Pánem Bohem

Mrs. Jos. Vondráček

* * *

Drahá paní Vondráčková,

copak tam všichni u Vondráčků v tom Cedar Rapids děláte? Jak jdou obchody Vašim synům? Za ty denní modlitby Vám jsem vděčný, jsou potřebné jako sůl. Před vánocemi bylo první výročí úmrtí naší přítelkyně sl. Maťenky Janičkové. Té ležel H.N. velmi na srdci, aby tu byla náhrada za N. a Katolík. Kdo by si byl pomyslil, že bude naším "prvním sponsorem" . . . Své úmrtní oznámení měla v 1. čísle H.N. A tak při modlitbách za naše dobrodince prosíme vždycky i ji o to, aby nám vyprosila u Matky Páně Boží pomoc a potřebné milosti. Pán Bůh Vás opatruj, a napište někdy, o tom, co se v Cedar Rapids děje. Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

CLEVELAND, OHIO:

Vážená redakce,

v příloze zasílám "money order" na $20.00 k úhradě předplatného Hlasu Národa na r. 1977 a maličkost na tiskový fond. S potěšením čtu Vámi vydávané a s obětavostí udržované katolické noviny a konstatuji stálý vzestup jejich úrovně.

Hodně zdaru a dalších úspěchů

vděčná čtenářka

Marie Vohryzka

* * *

Milá naše čtenářko,

děkujeme Vám za Váš živý zájem o český katolický tisk, za podporu i to uznání našich snah. Opravdu na ně nečekáme, považujeme tento tiskový křest'anský a národní apoštolát za svou povinnost k Vám, dětem našich zdejších pionýrů, k sobě samým i k našemu národu ve staré vlasti. Avšak někdy to uznání čtenářů tak trochu potřebujeme, protože zase dokazovaná lhostejnost jiných — (už třeba dlužením předplatného) — anebo zase málo křest'anské přípisy několika jednotlivců, že bud' dáváme místo v novinách vyloženým antisemitistům, či podle jiných zase, že málo na židy nadáváme — atd., to všechno někdy "zebe". Tím spíše si vážíme, Mrs. Vohryzka, Vašeho hřejivého uznání.

Redakce

MAPLE HIGHTS, O.

MilýOtče Vojtěchu a všichni v redakci:

Zasíláme předplatné na H. N. a 5 dolarů na inkoust. Vím, že už čteme na dluh, za což se omlouváme. Přejeme Vám všem do nového roku hodně úspěchu ve Vaší práci, neochabující energii a stálé zdraví. Rok 1976 byl pro nás dost obtížný. Manžel i já jsme prošli operace, ale díky Bohu, jsme zotaveni a doufáme, že tento rok bude lepší. Hlas Národa se nám líbí. Díky Vám, že český kat. tisk v USA nezanikl; naopak, jest stále lepší, za což si zasloužíte dík a uznání nás všech.

S krajanským pozdravem

Ludvík a Anna Šmotkovi

* * *

Milí Šmotkovi,

copak Vás trápilo, že si ti páni doktoři musili na Vás vyzkoušet ostrost svých operačních nožíků? — Každopádně nám to měl někdo do dopsů napsat, i když víme, že nechcete zbytečně o sobě mluvit. — Bůh Vás opatruj v tomto roce a napište nám — třeba něco ze svého života!

Pěkně pozdravuji.

Fr. Vojtěch

CRESCO, IOWA:

Vážená redakce Hlasu Národa,

posílám $15.00 na noviny a $5.00 tam, kde to nejvíc potřebujete. Moc se mi váš časopis líbí, jenom vás všechny v redakci lituji, jakou vám to dá práci. Vás, Otče Víte, jsem poznala loňského roku ve Spillville. Narodila jsem se tam a tak mi to nedalo, abych prometkala tamnější loňskou slavnost bicentennia. Měla jsem tu čest při té příležitosti s Vámi pohovořit a udělal jste na mě veliký dojem.

Vše nejlepší od Pána Boha vám všem v novém roce přeje vaše odběratelka

Helena Balík

* * *

Mlá naše odběratelko,

velmi dobře se pamatuji na naše loňské setkání ve Spillville. Ve Vašem rodišti nejen

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a letecких společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies

We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650

OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

mně, ale i naší mládeži, která tam po druhé tančila naše národní tance, se moc líbí. Jezdíme tam k vám opravdu rádi jako domů.

Těším se, že při příštím zájezdu mně zase povíte něco o tom, jaké to kdysi ve Spillville bývalo.

S přáním hojnosti zdraví a Božího požehnání za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

EL CAMPO, TEXAS:

Ctěná redakce,

přikládám bankovní poukázku na obnos $15.00 na předplatné Hlasu Národa. Ač mi už je více než 86 let, dosud rád čtu i česky. Přijel jsem do Ameriky s rodiči jako tříleté dítě. Otec mě naučil české abecedě a bez čítanky jsem se naučil českému čtení. Později jsem si sám předplatil časopisy z Prahy jak např. Světozor a jiné. Ted' následkem vysokého věku mi to psaní tak nejde, ač dosud rád čtu. Svého času mi bylo nabízeno místo redaktora dvou českých časopisů tu v Texasu. Já jsem však raději pracoval na farmě, neboť jsem věděl, že zdejší české časopisy pomalu zaniknou.

S pozdravem

Karel Dršt'ala

* * *

Náš milý čtenáři,

jsme opravdu rádi, že ještě ve svých letech máte takový zájem o čtení. Opravdu škoda, že ty české noviny se u vás neudržely. Noviny jsou však dnes jediným poutem mezi krajany, roztroušenými jak po Spojených státech, tak i jinde na světě, a proto se snažíme o jejich udržení alespoň zde u nás. Doufáme, že nám v budoucnosti pošlete nějaký článek. Když jste byl tak horlivým čtenářem a i časopisy jste si z naší staré vlasti objednával, tak budete umět napsat čtenářům, co je bude zajímat.

Přejeme Vám hodně zdraví a předem děkujeme za spolupráci.

Redakce

SANDSTONE, MINNESOTA:

Vážená redakce,

posílám vám předplatné a $5.00 na extra vydání; promiňte, že jsme se opozdili. Jsme rádi, že v Hlasu Národa je také anglická část. Můj muž neumí česky a tak takhle každý čteme své. Bůh vám žehnej a pomáhej. Nevím, jestli to po mně přečtete, už mně to psaní moc nejde.

Pozdrav posílají

manželé Nových

* * *

Milá paní Nová,

vidíte, že jsme to po Vás přečetli. Máme radost, že jste oba s novinami spokojeni. O nutnosti anglické části H.N. začíná být většina čtenářů přesvědčena. Jedni by tam chtěli mít i kostelní bulletiny, druzí na ni zase žehrají! My víme, že by měla být ještě lepší. Přejeme Vám oběma hodně zdraví a Božího požehnání.

Redakce

SAN ANTONIO, FLA.

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Dostal jsem před vánočními svátky přesmutný dopis od čtenářky H. N., té dobré stařenky paní Sídlo. Píše, že zemřel její jediný syn na zákeřnou rakovinu a nyní je sama na světě. Je jí velice smutno, každá věc v domě jí ho připomíná. Na jedné straně uznává, že skončilo synovo utrpení, ale na druhé straně se ptá: "Proč mě Bůh nechal samotnou, opuštěnou?"

Věřte, skoro závidím té vdově, když jejího syna nesli ke hrobu na márách a tu přistoupil Ježíš, vzal jej za ruku a řekl: "Mládenče, já ti povídám, vstaň" a ten syn vstal a vrátil se do náruče matky. Máte pravdu,dobrá stařenko Sídlo. Jsou na světě bolesti, které se nikdy nezahojí. Co má však člověk dělat ve svém velikém smutku? Zde pomůže jen vroucí modlitba, která nás přivede do vědomí toho, že z utrpení a bolesti se přechází do věčné radosti a slávy. Myslíte na svého syna a stýská se Vám. Snažte si jej však představovat, jak je v nebi, že netrpí více bolesti, které činily jeho pozemský život přímo strašný. Věřte, že na Vás nezapomněl, on ví dobře, jak ho postrádáte. Případ vdovy dokazuje, že Pán Ježíš měl a má hluboký soucit s trpícími. Tímto činem ukázal svoji soustrast s trpícími a zároveň svoji Božskou všemohoucnost. Bolest má však své tajemné místo a její poslání je veliké. Když na příklad svatý Josef ležel na smrtelné posteli, Kristus věděl, že Panna Maria zůstane sama, až on sám odejde z Nazareta a začne hlásat Slovo Boží. Nevzkřísil sv. Josefa, jistě mu zaslzely oči, když svému pěstounovi zatlačil oči. Bolest je ten oheň, který odděluje zlato od nečistoty. Bolest nás prohlubuje, dává nám cítit potřebu Boha a ukazuje nám marnost světského shonu a jeho pomíjející slávy.

Bolest nás učí, že na tomto světě není opravdivějšího potěšení kromě potěšení v Bohu a že všechno zlé, co nás v tomto životě potkává, je jen zkouška oddanosti ve svatou vůli Boží. Vezměme si případy svatých apoštolů, které Bůh zajisté miloval a přece téměř všichni odešli do nebeské slávy přes mučednickou smrt. Svatý Štěpán, když byl korunován, klečel s rukama sepjatýma a díval se k nebesům a volal: "Vidím nebesa otevřená a Ježíše Krista na pravici Boha. Vezměme si příklad ze samého Ježíše Krista. Toho Bůh nejvíce miloval a přesto musil Ježíš Kristus ukončit svůj pozemský život ve strašných mukách na kříži na Golgotě. V těch největších mukách Kristus volá: "Otče, Otče, proč jsi mě opustil". Bůh však svého Syna neopustil a také nás neopouští, i když se nám někdy zdá, že nás opustil. Poznal jsem to, milá stařenko, sám na sobě. Byly častokráte případy, které se zdály beznadějné a přece Bůh zasáhnul a pomohl.Vždy za každých okolností si musíme říci: "Těžko, těžko mě zkoušíš, všemohoucí Otče nebeský, skoro tomu již nerozumím, ale Ty, Bože můj, víš nejlépe, co je dobré pro moji duši. Viz, jak se trápím, pomoz mi, ale necht' se ve všem stane Tvoje svatá vůle. Neměj mi, Bože, za zlé, že v tomto utrpení myslím na nebe, neboť až tam si moje oči odpočinou od slz a srdce od bolesti. My též, milá stařenko, prožíváme smutnou dobu onemocněním naší maminky Terezičky. Mnohá slova, která zde píši, jsou její slova a její radostí je, že ji mnoho přátel potěšuje. Šťastný člověk, který má přátele, kteří se ho ve smutku ujmou a proto píši pro Vás tento dopis. Je poskrovnu těch, kteří rádi vyslechnou naše stesky. Ale je někdo, kdo vždy vyslechne, když si postěžujeme. Je to Srdce Ježíše Krista, pramen všech milostí a nevyčerpatelný zdroj lásky. Proto, milá dobrá stařenko, i Vy se obrat'te ke Kristu, k Matičce Boží, a věřte, že se Vám dostane úlevy ve Vašem bolu a osamocenosti. Modlíme se za Vás a věřte, že jednou, až Vás Bůh zavolá do té nebeské slávy, tu v té nebeské bráně bude na svou maminku čekati dušička Vašeho milovaného syna.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svůj dopis té dobré stařence paní Sídlo. Prosím o modlitby za staré, nemocné a opuštěné a za paní Sídlo. Musíme chápat její bolest,, když musela přihlížet k utrpení svého jediného syna. Každá maminka cítí stonásobně bolest svých dětí. Bůh Vám všem žehnej.

Srdečné poděkování dp. Otci Josefu Šachovi za jeho prosbu pro naši rodinu v Hlasu Národa ze dne 25. prosince 1976. Bůh Vás odměň za Vaší lásku k naší rodině!

Karel Pekárek

TORONTO, ONT., CAN.:

Vážení v redakci!

Velmi se omlouvám za opožděné předplatné. Z celého srdce vám přejeme plnost Božích darů v roce 1977. Bůh žehnej vaší práci a apoštolátu! Je to radost, když si člověk může přečíst české noviny, které mluví pravdu.

Ráda sleduji poučné články jako: Zázrak, Extase, Doba, jaká ještě nikdy nebyla, Chudoba duchem a podobné. Stejně však vítám každou zprávu z domova. Modleme se za naše bratry a sestry, aby vytrvali a věrni zůstali Bohu a vlasti.

Ještě jednou vše nejlepší, zdraví a sílu k Božímu dílu přeje

rodina Šubrtová

CEDAR RAPIDS, IA.

Ctěná redakce a milí čtenáři!

Srdečný pozdrav a Boží požehnání vám všem v tomto novém roce. Tak jsem se přece jen konečně dostal k tomu, abych něco napsal o naší "svatební" cestě do Československa, kde jsme prožili tři blažené a radostné týdny mezi přáteli, které jsme nikdy v životě neviděli a oblažili se krásou Boží přírody v této dnes trpící zemi. Když jsme se šťastně navrátili domů, tak si každý z našich známých přál, abychom jim vyprávěli dopodrobna o všem, co jsme viděli, o našich zkušenostech a potom, abych o tom napsal také něco do novin. Ale ten čas utíká, člověk lety se zpomaluje a nejde to vše tak rychle, jak by chtěl. Nejdříve jsme musili napsat poděkování všem těm dobrým lidem ve staré vlasti, kteří s otevřenou náručí a radostí nás vítali a přijali, jako bychom se znali od jakživa. My také jsme se tak u nich cítili. Tož jsme napsali alespoň dva tucty dopisů, pak zase jsme zasílali obrázky, které jsme tam na památku brali. Tam obyčejní lidé ještě barevné fotografie nemají a tak z našich měli velkou radost. My také jsme z toho měli radost, když se jim to tak líbilo. Já sám bych ty dopisy nenapsal, když chvíli píši, začne mě bolet krk (stiff neck). Má drahá manželka se tedy pustila do sekretářské práce a napsala ty dopisy mimo asi třech. Tak si aspoň při tom chválila, jak se zdokonalila v českém psaní, udělá ted' méně chyb než já a já žárlím. Některá slova se jí sice zdála komplikovaná, ptala se mě, jak se to slabikuje, ale než to vyslabikuji, tak už mi hlásí, že si to mohu nechat, že už to má napsáno. Ted' konečně už ale k té cestě, která byla velmi příjemná. Než jsme se nadáli, byli jsme nad oceánem a pak v Praze. Měli jsme štěstí, žádné velké prohlídky s námi nedělali. Jindy a jiné lidi asi prohlížejí zevrubně. Nesmíte kupř. vést kávu, cizí likéry — a u někoho hledají cizí a českou náboženskou literaturu. Skoro všechno je tam k dostání a tak lidé ani nic neočekávají. Tam nedbají tolik o naši kávu a my ještě méně dbáme o toho jejich "turka". Když jsme přistáli na letišti, očekával nás tam bratránek, jehož jsme vůbec neznali a on nás také ne. V takové tlačenici je těžko někoho hledat. Tož jsem požádal, aby ho vyvolali mikrofonem, ale nebylo nic slyšet. Ani za hezkou chvíli se nikdo nehlásil, proto jsem požádal o opakování výzvy. Ta zaměstnankyně, která má tuto službu cestujícím na starosti, mi řekla, že nesmí žádné jméno vyvolávat než jednou a bylo marné jí říkat, že u nás v Americe vyvolávají třikrát a když se hledaný do jisté doby nenajde, tak že se to ohlašuje znova. Tu mi napadla myšlenka dojít do letecké úřadovny. Tu jsem pověděl, koho hledáme, úředník zavolal telefonem a ve dvou minutách byl náš Ruda v kanceláři. Takovou ochotu pomoci jako v USA všude nenajdete. Šli jsme si vyzvednout zavazadla, celník se pěkně zeptal, co tam vše máme, dal razítko a už jsme vesele "mašírovali" ku káře. Když jsme přijeli do Kutné Hory, teta radostí plakala. Hned přinesla dobrou českou večeři a víno na občerstvení. Přijela její dcera Anička s mužem a tak jsme vyprávěli až do druhé v noci. Ruda (z Týnce nad Sázavou) si vzal dovolenou k vůli nám. Když jsme ráno pozdě vstali, teta nám připravila snídaní jako pro knížete pána. Potom jsme zas vyprávěli o Americe, tam dostanou o nás zprávy jen ty nedobré. Ale lidé všemu nevěří. Lidé už si přivykli na nynější poměry, ale důvěřují, že to tak věčně trvat nemůže. Co je jako mast na všechny jejich rány je vědomí práva na lékařské ošetření i oční zdarma a za nemocnici že nemusí platit. Ovšem, já ted' vidím, že to zdarma nemají, poněvadž jim na to strhávají po celý život z jejich platu, tak jako u nás v USA na Social Security.

Příští den jsme si vyšli na procházku do lesíka, abychom se nadýchali čistého a čerstvého vzduchu, který tu v USA nám schází. Když jsme odpoledne s Rudou projížděli české vesnice, Olga se náhle ptá: "Jak to, že není vidět žádný dobytek?" Povídám: "Tady to není jako u nás, zde je vše ve chlívkách zavřené." Náš šofér se tomu srdečně smál. Kolem hlavních cest jsou vysázeny ovocné stromy, V okolí Sedlec a K. Hory je několik velkých sadů a zelinářských polí, odkud denně dodávají do obchodu. Zastavili jsme se v Čáslavi, na náměstí je socha Jana Žižky, město se za těch 64 roků téměř nezměnilo. Za půl hodiny jsme byli v Horkách a za krátkou chvíli v rodné vesnici Hostoulicích. Na konci vesnice zmizela kovárna, několik chaloupek, též zvonička a šatlava; nyní tam jsou tři nová obydlí, nová kovárna a čtyřhranná bílá zvonička s křížem na vrchu. Co si to tak prohlížíme, přijde k nám jeden strýc. Říká mi: "Já jsem Václav Kropáček". Chodil se mnou do školy. Padli jsme si do náruče a drželi jsme se jako dva milenci. Říkal, že z celé třídy zůstal jediný na živu. Měli jsme si mnoho co povídat, pozval nás do domu, jeho panímáma nám přinesla dvě láhve vína a dvě velké misky zákusků atd. Zdrželi jsme se tam dvě hodiny, na rozloučenou nám panímáma dala pytlík švestek na švestkové knedlíky. Příští den nám teta uvařila aspoň deset tuctů švestkových knedlíků. (Pokračování).

W. C. Drahozal

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Ve Vatikáně a v Itálii

23. ledna prohlásil papež Pavel VI. za svatou Španělku sestru Rafaelu Marii (Porras Ayllón) od Božského Srdce Páně (1850—1925), která spolu se svou sestrou založila řeholní společnost Služebnic Božského Srdce, byla první její generální představenou, ale pak následkem vnitřních nedorozumění a rozporů byla sesazena a 32 let žila v skrytu jako prostá sestra.

Na zasedání kongregace, která je pověřena procesy svatořečení, byl schválen dekret, jímž se přiznává hrdinský stupeň ctností Poláka bratra Alberta, ve světě Adama Chmielowského (1845—1916), který r. 1863 za bojů při povstání proti Rusům ztratil nohu, pak se věnoval péči o nejchudší vrstvy obyvatelstva v Krakově a tento účel dal řeholním společnostem Služebníků a Služebnic chudých, které založil.

Tento rok se bude konat ve Vatikáně třetí valné zasedání biskupského synodu. Začne 30. září a bude jednat o katechizaci, vzdělávání ve víře v dnešním světě.

8. ledna Pavel VI. vyhlásil v bazilice sv. Jana v Lateráně, v římské katedrále, reformu římské diecézní kurie — jako papež je římským biskupem, i když normální správu diecéze vykonává jeho jménem tzv. kardinál vikář. Potom navštívil římský kněžský seminář a se seminaristy zůstal na oběd.

Podle Papežské ročenky 1977 je v církvi 221 mužských řeholních společností s 253.903 členy a 1.173 ženských řeholních společností, které mají 777.768 členek.

Svatá stolice a Lidová republika Kongo (býv. francouzské Kongo) navázaly diplomatické styky. Podle ročenky je u Vatikánu zastoupeno 29 afrických států.

Italská katolická universita Božského Srdce Páně, založená františkánem P. Augustinem Gemellim, dřív horlivým socialistou, vydržovaná z darů italských věřících, má letos 18.570 studentů a 1.635 profesorů. Bylo to uveřejněno při tzv. Dni Katolické university.

Na Světový den malomocného, 30. ledna, uspořádala římská katolická mládež tichý pochod městem, aby tak seznámila veřejnost s problémy malomocných. Pochod začal u Kolosea a skončil v bazilice sv. Jana v Lateráně mší svatou.

Pavel VI. poslal pozdravný telegram hlavě státu Niger gen. Olusengu Obasanjovi k zahájení II. festivalu afrického a černošského umění a africké kultury — konal se v Lagosu; festival má znamenat nové ocenění dějin a kulturních a duchovních hodnot, které mají svou kolébku na africkém světadíle.

Svatý Otec Pavel VI. přijal v audienci nového vicepresidenta USA Waltera Mondala, který navštívil též Řím při své cestě zeměmi Západního světa. V proslovu Pavel VI. vyslovil radost nad tím, že politiku USA vede touha upevnit mír a spolupráci mezi národy; přínosem k tomu bude též úsilí presidenta Cartera snížit zbrojení a omezit výrobu atomových zbraní. Mondale daroval papeži pamětní medajli vydanou k vstupu Cartera do Bílého domu a text Carterovy "trůnní řeči" s jeho vlastnoručním podpisem. Dále přijal: členy vatikánského diplomatického sboru, kteří mu blahopřáli jménem svých vlád k Novému roku — jejich prostřednictvím zval vlády, aby ze všech sil hleděly učinit přítrž stále rostoucí vlně násilí, mezi jehož příčiny zařadil též totalitní systémy, podněcování k nenávisti, pornografii a úsilí omezit a vyloučit náboženskou svobodu, a závěrem poukázal na přínos církve a věřících v boji proti násilí: úsilí o všeobecnou lásku, přátelství a bratrství, v čemž je křesťanům vzorem sám Kristus; profesory a studenty vojenské akademie NATO — třebas jsou vojáci, jejich povolání má za cíl mír, bratrství a mezinárodní solidaritu; finského vyslance u Vatikánu Seppo Taito Pietinena — v proslovu vzpomněl, že Svatá stolice také podepsala Helsinskou dohodu, protože pokojnými zbraněmi, přesvědčováním a přeměnou srdce chce přispět k míru mezi národy, a volal po plném a upřímném zachovávání toho, k čemu se tam státy zavázaly; dvě dcery funkcionářů OSN v New Yorku, které zvítězily v soutěži vyhlášené tamějším zastupitelstvím Svaté stolice na téma: "Kdybys byl odpovědným za činnost OSN, jak bys uskutečnil heslo letošního Dne míru: Chceš-li mír, braň život". V rámci generální audience 2. února se konal tradiční obřad odevzdání posvěcených svící hromniček papeži — v proslovu vyzvedl, že tento obřad je symbolem našeho odevzdání se Kristu, které nabývá zvláštní hodnoty v závazku zachovávat evangelní rady chudoby, čistoty a poslušnosti, a připomněl, že právě uplynulo 30 let od oficiálního schválení nového způsobu tohoto posvěceného života v tzv. sekulárních institutech: 120 už jich má schválení, 30 příslušným římským úřadem a ostatní místním biskupem; zasvětilo se v nich Bohu na 50.000 mužů a žen.

V Římě zemřel náhle 23. ledna prelát Karel Bayer ve věku 62 let. Pocházel z Horního Slezska a už jako mladý kněz po válce začal pracovat v charitativních organizacích na pomoc uprchlíkům a válečným zajatcům. Byl spoluzakladatelem a generálním tajemníkem ústředí katolických pomocných organizací Caritas Internationalis a od r. 1970 spravoval tzv. Evropský pomocný fond, který založili biskupové německých zemí na pomoc katolíkům v komunistických zemích — poslední návštěvník, kterého přijal, byl sekretář polské biskupské konference mons. Dambrowski. V této své funkci byl také velkým dobrodincem našich zemí. Za největší svůj životní čin považoval, že se mu podařilo zachránit skupinu italských techniků společnosti ENI, odsouzených k smrti vojenskou vládou v Biafře v r. 1969, a posledním letadlem, které odletělo z úplně obklíčeného území, je odvézt šťastně do Říma, kde byli ve dvě hodiny v noci přijati papežem Pavlem VI. V jeho závěti čteme: "Protože pro Pána Boha je důležitější něco chtít než to dokončit, doufám v jeho milosrdný soud a spoléhám v toto jeho milosrdenství pro své úsilí učinit jeho království viditelným skutky praktické a účinné lásky." — R.i.p.

Světová oktáva modliteb za jednotu křesťanů, 18.—25. ledna, která letos měla heslo: "Naděje, která nezklame, nebude nadarmo", poskytla zase příležitost k bilanci ekumenické práce a k novým podnikům, které měly za cíl další vzájemné sblížení. Týdnu modliteb věnoval pozornost v proslovu při generální audienci papež Pavel: varoval před očekáváním senzačních zpráv na tomto poli, po prvních velkých úspěších pokračuje trpělivá skrytá práce a především musí pokračovat usilovná upřímná modlitba a prohlubování vlastní víry; jen tato cesta nás dovede k společnému slavení eucharistie, které dnes ještě není možné. —

V Rakousku přinesla televize první "ekumenické nešpory", které byly velmi příznivě přijaty veřejností. V pařížské katedrále Notre Dame byl v rámci Týdne čten Druhý list Božímu lidu, který napsal převor ekumenického kláštera v Taizé bratr Roger Schutz po návštěvě útulků sestry Terezie pro ty nejchudší v indické Kalkutě.

V Londýně bylo uveřejněno 20. ledna prohlášení "O autoritě v církvi", které vypracovala mezinárodní smíšená katolicko-anglikánská komise na svém zasedání loni v Benátkách. Prohlášení nemá úřední ráz a bude podkladem k dalšímu studiu; členové komise však uvádějí, že došlo k zásadní shodě o všeobecném principu papežského primátu.

Švýcarsko. — Studijní katolické středisko spolu s místní organizací Pax Christi a katolíky pracujícími v mezinárodních organizacích uspořádali v Ženevě v kostele sv. Mikuláše Flüe ekumenickou slavnost ke Dni míru. Přišli na ni nejvyšší činitelé SN a jiných mezinárodních organizací z Ženevy, gen. tajemník SRC dr. Philipp Potter, zástupce pravoslavného moskevského a cařihradského patriarchy a předseda ženevských protestantských duchovních, kteří všichni četli úryvek z Písma a pronesli krátké kázání. Pobožnost zahájil a zakončil místní biskup mons. Mamie.

USA. — Podle Informační biskupské kanceláře je na celém světě přes 11 milionů uprchlíků; největší počet je např. v zemích jižní Afriky, dva miliony, pak půl milionu v Libanonu, na dva a půl milionu se odhaduje počet pronásledovaných z politických důvodů v Kambodži a stejný počet štvanců v jižním Vietnamu. Zvlášť bolestný je osud 2600 osob ze zemí býv. francouzské Indočíny, které bloudí už léta na lodích, od přístavu k přístavu, a hledají zemi, která by je přijala.

20. ledna, kdy se nový president Jimmy Carter ujal svého úřadu byla ve washing. katedrále koncelebrovaná mše svatá na vyprošení Boží pomoci pro něho a pro celý americký národ. V Lincoln Memorialu, zase ve Washingtonu, byla tentýž den velká ekumenická pobožnost za účasti na 50.000 osob: vedl ji duchovní z baptistického kostela v Plains, kam chodíval Carter, Bruce Edwards, a kázal Martin Luther King, otec slavného bojovníka za rovnoprávnost černochů nenásilnými prostředky. Zpěvy a čtení pro tuto pobožnost vybral sám Carter. V katolické národní svatyni ve Washingtoně byla ekumenická pobožnost už neděli předtím. Při slavnostním uvedení Cartera v jeho úřad pronesl modlitbu také katolický arc. z Minneapolis mons. Roach: děkoval Bohu za dar svobody a pro presidenta, vicepresidenta a jejich rodiny vyprošoval Boží požehnání a pomoc.

★

Rhodesie. — V noci na 7. února byl přepadena nacionalistickými bojůvkáři misijní stanice sv. Pavla v Musami, 80 km od hl. města Salisbury a zavražděni tři jezuité a čtyři řeholní sestry dominikánky, tři pocházely z Německa a jedna z Anglie: čtvrtý misionář a další sestra jen zázrakem unikli smrti. Afričtí zaměstnanci a studenti nebyli znepokojováni. Masakr vyvolal v Rhodésii velký ohlas, protože misie pracovala téměř výhradně pro africké obyvatelstvo a misionáři podali několikrát důkaz, že nesouhlasí s rasistickou politikou premiéra Smitha; proto např. byl loni odsouzen biskup mons. Lemont a nedávno další misionář, Švýcar P. Paul Egli. Biskupové opětovně volali po spravedlivém smíru v zemi. Atentát odsoudil africký arcibiskup ze Salisbury mons. Čakaipa a generální tajemník OSN Kurt Waldheim. Soustrastný telegram do Salisbury poslal také papež Pavel VI. — Zdá se, že byl zavražděn africkými nacionalisty také švýcarský misionář P. Oreger, nezvěstný už od začátku prosince.

ŘÍM. — Pět z kněží, kteří byli vysvěceni před 25 lety (viz NŽ 1976 str. 247), se sešlo 3. ledna do koleje Nepomuccna, v níž studovali, k společné oslavě tohoto svého jubilea. Byli to Slovák, *mons. Josef Zlatňanský* a naši čeští: *Josef Krejčí* z Tridentu, *František Rýpar* a *Jaroslav Sychra*, kteří žijí v Římě, a *dr. Karel Kulhánek* z Vídně.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

KDYŽ BYL PAPEŽEM PIUS XI. ...

"Kdyby byl Pius XI. zemřel v roce 1930 namísto 1939", píše Daniel Rops, "byl by nám býval zanechal zcela jiný obraz než ten, který známe. Byl by ovšem býval slaven nejen jako úspěšný nástupce Benedikta XV. ve své konkordátní politice, ale také jako papež Katolické akce, sociálního katolicismu a intelektuální obrody, jako papež barevných církví a prvních ekumenických snah. Jeho charakteristické rysy, jež jsou i dnes považovány za charakteristické pro jeho osobnost a jež se tak mocně dotkly jeho současníků, by však nikdy nebyly bývaly oceněny." Rops dále pokračuje: "Před rokem 1930 měl velmi málo příležitostí k rozvinutí těchto darů (neoblomnost v zásadách, strohá energičnost, chladná rozhodnost, nikdy nekolísající před zodpovědností), později však příliš mnoho ... Obrana víry byl poslední důvod všeho co konal."

Pius XI. vstoupil do dějin jako papež konkordátů. Konkordát ovšem není , jak se někdy naivně prohlašuje, dohoda mezi přáteli. Nelze se tedy divit, snažil-li se o konkordát i tam, kde se projevovalo vůči církvi nepřátelství. I když některé konkordáty nakonec zklamaly, přece poskytly církvi aspoň právní základnu — tam kde se jí žádná práva přirozená neuznávala — k vyjádření nesouhlasu. Po první světové válce měly nové státy zájem na úpravu poměrů církve na svém území. Československá vláda odmítala formální konkordát, ale přistoupila na jakési podmínky soužití — "modus vivendi" v roce 1928. To bylo jedno ze šťastných řešení Pia XI., který až do konce zůstal v dobrých stycích s Československem.

Dalekosáhlý význam mají ovšem tzv. Lateránské smlouvy, podepsané 11. února 1929 italským fašistickým státem a Svatou stolicí. V prvních letech pohlížel i Pius XI. na fašismus s jakýmsi uspokojením, poněvadž dal Itálii jakýsi pořádek, když demokratické strany nebyly s to zahladit všeobecnou demoralizaci, způsobenou anarchií a marxismem. Ital. fašismus neměl také svou programovou bibli, jakou byl pro nacisty "Mein Kampf" a pro komunisty díla Marxova. Když se však Itálie měnila v násilný totalitní stát, Pius XI. nemlčel.

Lateránskými smlouvami se papež zřekl na teritoriální požadavky v Itálii a uznal Savojský rod za svrchovaného vládce. Itálie mu přiznala nezávislost v malém papežském státě a odškodnění za zabavený církevní majetek. I když ústupek byl značnou obětí se strany papeže, přece Pius XI., původem z Milána, nebyl zatížen citovým poměrem k bývalému papežskému státu a uvažoval realisticky. Budoucnost i v tom uznala jeho velikost. Konkordát s Itálií mu ovšem nijak nebránil promluvit, když bylo třeba, např. v listě "Non abbiamo bisogno" z července 1931, v němž bránil právo církve na výchovu mládeže a odsoudil fašistický pohanský kult státu, neslučitelný s vírou katolíka.

Svatý rok 1933 se konal v této nové historické souvislosti. I na něm se důrazněji projevuje silná osobnost papeže než na onom, který se slavil v roce 1925. Ve svém vánočním projevu 24. prosince 1932 oznámil Pius XI. vyhlášení Svatého roku na památku 1900 let jež mají uplynout od Kristovy smrti. Dodal však, že datum, ač pravděpodobné, není přesně dokazatelné. Proto neklade důraz na výročí smrti, nýbrž na vykupitelskou smrt Ježíšovu a na jiné významné události kolem ní, např. ustanovení svátostí Eucharistie, kněžství, pokání, primátu Petrova atd.

Zatímco pokrokové noviny vyhlašovaly, že "neomylný papež se zmýlil" anglikánský týdeník "The Church Times" poznamenal: "V poslední době měla Jeho Svátost papež mnoho šťastných vnuknutí. Žádné z nich však nemohlo být krásnější než výzva k věřícím, aby v roce 1933 slavili Svatý rok."

V bulle z 15. ledna opakuje Pius XI. co už řekl ve vánočním projevu a stanoví, aby se Svatý rok slavil od Smrtelné neděle 2. dubna 1933 do Velikonočního pondělí 2. dubna 1934. Je to zvláštní jubilejní rok, "zvláštní nikoliv, že by byl menší, nýbrž že je větší". Měl přinést v neklidných a bouřlivých dobách duším mír, církvi svobodu, všem národům svornost a prospěch. Bullu doplňovaly tři konstituce z 30. ledna, stanovící podmínky k získání jubilejních odpustků v Římě i mimo něj. V Římě postačily tři návštěvy čtyř římských bazilik, v nichž se bylo třeba pomodlit určené modlitby na úmysl Svatého otce "za vzrůst církve ve světě a za svornost mezi národy, za vykořenění bludů a za pokoj a mír mezi lidmi."

Ve výroční den Lateránských smluv a v den 75. výročí lurdských zjevení Pius XI. zahájil vysílání nové vatikánské rozhlasové krátkovlnné stanice za přítomnosti vynálezce bezdrátového vysílání Guglielma Marconiho slovy: "Pochválen bud' Ježíš Kristus". Vzápětí se ozvala z Castel Gandolfo bouřlivá odpověď': "Na věky". Rozhlasová stanice byla v činnosti během Svatého roku a poprvé v dějinách vysílala do celého světa obřad otvírání a zavírání Svaté brány do celého světa.

V lednu nastal obrat v mezinárodní situaci: ve Francii se dostala k moci Daladierova vláda radikálních socialistů a v Německu byl říšským kancléřem jmenován Adolf Hitler. Ten 7. února rozpustil říšský sněm a vypsal na 5. března volby. Mezitím budova říšského sněmu shořela a na místě požáru byl zatčen komunista van der Lubbe, nato i dva komunističtí poslanci a ústředí Komunistické strany bylo obsazeno vojskem. V politických volbách pak získala národně socialistická strana většinu. Jmenováním nových říšských komisařů získal Hitler moc nad celým Německem. 21. března se sešel v Potsdamu nový říšský sněm, na němž Hitler mj. vyhlásil, že "nová vláda Říše" vidí v křest'anství neotřesné základy mravního života našeho lidu, přisuzuje také velkou důležitost vývoji přátelských vztahů se Svatým stolcem".

Německá biskupská konference, v níž byli neohrožení protinacisté jako kardinál Faulhaber a biskup von Gallen, se projevila opatrně: nedvolala svá předchozí odsouzení "jistých náboženských a mravních omylů" národně německé socialistické ideologie a prohlásila, že vzhledem k zárukám a prohlášením vlády "není třeba předešlé všeobecné zákazy a napomenutí považovat za nutné".

Německo se stalo 7. dubna z federalisovaného státu jednotnou Říší a na nacisty zorganizované manifestaci 1. května Hitler slíbil, že strhne zdi, uměle vytvořené marxismem mezi třídami obyvatelstva, a nato byly zlikvidovány nenacistické odbory. Aby uklidnil znepokojenou Evropu a svět, prohlásil 17. května, že německé národní hnutí nechce z Poláků a Francouzů dělat Němce jako kdysi, že Německo zachová mezinárodní smlouvy, že v rámci odzbrojení zničilo zbraně, že nacistické organizace mají pouze vnitřní úkoly boje proti komunismu, a že pomocná policie slouží jen k udržení pořádku proti revolučním živlům. Německo je ochotno podepsat jakoukoliv smlouvu o neútočení. V tomto neklidném ovzduší se měl konat Svatý rok.

Pius XI. konal 13. března tajnou konsistoř, v níž určil tři kardinály-legáty k otevření svatých bran a jmenoval i šest nových kardinálů. V promluvě si stěžoval zvláště na bratrovražedné boje v Mexiku, na ekonomickou krizi, postihující na prvém místě děti a staré lidi a chudé, a na otevřenou válku proti náboženství a Bohu. Přímo jmenoval "nešťastné" Rusko, Mexiko, Španělsko, ale nepřímo i nacistické Německo. Jeho varující hlas, poukazující nejen na vážné nebezpečí hrozící církvi, ale též celé západní civilizaci, zůstal osamocen, a proto se na něho soustředila urážlivá a pomlouvačná kampaň nepřátel:

"V každé době byli nepřátelé a popírači Boha: Boží slovo je znovu a znovu nazývá nevědomci, i když nenávist a popírání jen zakrývají tajemství jejich srdce." Pius XI. nechce rozebírat, zdali válka proti Bohu zapříčinila válečné a ekonomické katastrofy, a pokračuje: "Pokud se církve týká, jistě mnoho trpěla a ještě vytrpí. Slavný primát utrpení a pronásledování nepřáteli Boha, pravdy a dobra a neméně slavné šiky bojovníků proti moci pekla a tmy, jí předpověděl a zanechal božský zakladatel. On však také jí a jí jediné přislíbil svou neustálou pomoc a nepřemožitelnost od nepřátelských sil. Devatenáct století potvrzuje a zaručuje věrné plnění těchto příslibů. Církev Kristova v každé době měla nepřátele a pronásledovatele. Všichni však padli a zmizeli. Jen ona stojí s důvěrou větší než kdykoliv jindy ve svou budoucnost, i když bolestné zkoušky někdy dosahují rozměrů zvlášť smutných."

(Dokončení v příštím čísle.)

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH A EXILNÍCH MISIÍ

Poznámka redakce: Naši věrní i nahodilí čtenáři si již dozajista povšimli toho, že více-méně pravidelně přinášíme v této rubrice zprávy o našich krajanech i exulantech z jiných států, zemí a kontinentů, protože je chceme informovat o tom, jak žijí a jak si vedou naši lidé jinde. Společná bolest — nesvoboda našich věřících a drahých ve staré vlasti — nás k tomu zavazuje. Pro nás už dnes opravdu nemůže být důležité, měli-li v některé z bývalých českých chicagských farností úspěšnou "Havajskou noc", při níž si nikdo z farníků českého původu nemůže dovolit svým spolufarníkům ani připomenout, že by se mohla také na př. jednou udělat farní zábava "České noci svatojánské", z jejíhož výtěžku bude pamatováno třeba na římské Nepomucenum či chicagský "Velehrad". Samozřejmě, že přejeme všem těm "Havajanům" veselou zábavu, ale dokud není spravedlnost a svoboda ve vlasti našich předků, kteří si odtamtud přinesli do USA a do širé ciziny svou pevnou víru a kulturu, dotud se musíme více zajímat o ty farnosti a krajanské skupiny všude ve světě, kde se na tu naši starou vlast a dnešní její novou porobu nezapomíná.

Sháníme ty zprávy o našich lidech, roztroušených po světě, kde se dá. Někteří napíší sami, krátce — věcně, informativně. Jinde se musíme ozbrojit trochou trpělivosti, nežli se nám ozvou. Z vlastní zkušenosti víme, že má každý práce plné ruce a starostí nad hlavu, avšak dnes chceme vyjádřit svou vděčnost panu hraběti Radoslavu Kinskému, který nám velmi ochotně napsal pro H.N. tuto zprávu o našich věřících z "města světel" — z francouzské Paříže.

* * *

Česká katolická farnost v Paříži

Naši krajané se již po léta sdružují kolem pařížské české farnosti. Po sobotní mši svaté se zpravidla konají kulturní přednášky nejen na náměty z našich dějin, umění, hudby a pod., ale debatuje se i o nejrůznějších zkušenostech, událostech, cestách a pod., které mají vztah k naší vlasti a krajanům doma i ve světě. Mezi přednášejícími byli i tak význačné osobnosti jako zesnulý známý vědec a spisovatel, člen francouzského Institutu, profesor Victor Lucien Tapié. O rozvoj farnosti se zasloužil zejména Otec Antonín Bernáček, který po léta zastupoval nemocného titulárního duchovního správce Msgr. Jindřicha Parolka. Otec Bernáček a celá farnost úzce spolupracovala se sdružením čs. dobrovolníků obou světových válek ve Francii, jejímž dlouholetým čestným předsedou byl francouzský generál Flipo. Manželka generála Flipo pocházela ze známé pražské literární rodiny Braunerů což jistě jen posílilo jeho trvalý zájem a lásku k naší zemi i lidu. Otec Bernáček je sám nositelem francouzských vyznamenání za odbojovou činnost a členem sdružení dobrovolníků. Po jeho pověření novými úkoly v Německu se krátký čas naše farnost udržovala pohromadě jen díky obětavosti několika krajanů, zejména rodiny Stránských, Havlíčku, Trnků aj. Též náš farní oběžník nepřestal vycházet. Dnes je farnost vedena Otcem Petrem Kolářem, mladým dynamickým knězem TJ, který převedl letos těžiště farnosti ze známého starobylého chrámu sv. Germain l'Auxerrois u Louvru do modernějších, ale pohostinnějších místností při kostele svatého Ignáce v rue de Sèvres, kde sám sídlí. Otec Petr je nejen bystrým organizátorem mladých i starších krajanů, ale sám je aktivním sportovcem a alpinistou. Zimní i letní zájezdy do hor se těší veliké oblibě u mladších i zkušenějších farníků, jelikož pojem "starší" není u sportovců oblíben (sokolové nestárnou!). Naše malá farnost děkuje Pánubohu za svornost, s níž prochází obdobím, v němž mnoho francouzských katolíků hledá rovnováhu mezi přílišným a bezhlavým reformismem a konservativní zatrpklostí, se kterou někteří hledají církev našeho dětství. Modlíme se k našim českým svatým patronům, aby nás nadále uchránili od nesvornosti a odklonu od svaté stolice, kterážto tendence přinášejí církvi a věřícím jen škodu. Nechceme se státi korábem bez kompasu či majáku, kterým bude vždy pro věřícího katolíka stolice Petrova a koncil. Naše česká farnost ovšem vítá každého krajana i nekatolíka, který by se chtěl zúčastnit o půl šesté bohoslužeb a besed každou první a třetí sobotu v měsíci u svatého Ignáce, 35, rue de Sèvres, 75006, Paříž 6, kde si vždy společně zazpíváme několik kostelních písní, které zahřejí duši a potěší srdce.

Radoslav Kinský

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

18. kolo —

PLZEŇ—SLAVIA 2:2

Branky: Segmüller našel volného Fr. Veselého a ten do rohu branky vstřelil Plzni první gól. Po zaváhání obrany hostí utekl Dvořák a jeho míči dopomohl do sítě ještě jeden z obránců Slavie — 1:1. Po skvělém sprintu tvrdá střela Karafiáta (bývalý slavista) ze 20 m a Plzeň vedla 2:1. Fr. Veselý zahrával rohový kop, následovala hlavička P. Herdy a bylo vyrovnáno. Sedm minut před koncem zápasu nařídil rozhodčí přísnou penaltu proti Slavii, ale domácí hráč Sloup poslal míč jen na tyč.

SPARTA—TEPLICE 3:1

Branky: V trestném území Teplic se pokoušeli vystřelit Čermák a Vdovjak, míč se odrazil ke Stránskému, jenž bombou pod břevno překonal teplického brankáře Sedláčka. Melichar zahrál trestný kop téměř od rohového praporku k bližší tyči a Pokluda dotlačil míč do sítě — 1:1. Po kombinaci Čermák—Veselý následoval přesný centr, Vdovjak, ač tísněn Mixou a Sedláčkem, zvyšuje zblízka na 2:1 pro Spartu. Stránský narazil míč Čermákovi, dostal ho zpět, počkal si, až Sedláček zareaguje, a podle něj dává třetí branku Sparty.

BOHEMIANS—OSTRAVA 0:0

Nadprůměrný ligový fotbal produkovala obě mužstva, ale chyběla jen sůl: branky. Více šancí ke vstřelení branky měli domácí, takže výsledek 0:0 je zklamáním pro domácí fanoušky. Stínem střetnutí bylo vyloučení ostravského Tondry, když nakopl bez míče Panenku.

ŽILINA—DUKLA 3:1

Branky: Domácí hráč Fric využil nedorozumění mezi Dvořákem a Netolickou a s klidem ostříleného kanonýra skóroval. Žilina kopala roh, brankář Dukly Netolička celkem zbytečně odstrčil rukama Tománka a penaltu Chobot bezpečně proměnil — 2:0. Šulgan faulo val Pražana Vízka, ten byl i aktérem penalty a Dukla snížila na 2:1. Třetí gól za Žilinu dal Galvánek po ideální přihrávce Tománka k levé tyči branky hostí.

FRÝDEK-MÍSTEK—LOK. KOŠICE 4:1

Branky: Domácí Levinský centroval až z brankové čáry a zcela volný Marchevský zblízka dává první gól hostům — 1:0. Marchevský se zbavil Toporčáka, přihrál do sóla Coufalovi a ten po čtyřicetimetrovém běhu obešel i brankáře a do prázdné branky zvýšil na 2:0. Levinský se probil přes pět Košičanů, přihrál Marchevskému a ten z těžkého úhlu skóroval — 3:0. Moder přit'ukl hlavou Feckovi, jeho halvvolej ze dvaceti metrů do horního růžku — 3:1. Za faul Hrici na Marchevského v šestnástce kopal Barčak penaltu a s jistotou ji proměnil — 4:1.

SLOVAN—BRNO 2:0

Branky: Kovač kopal trestný kop, před brankou Hrona se míč odrazil zpět k Bartovi, který jej poslal opět na brankáře Hrona, Mrva ještě stačil vyskočit a hlavou dal první gól. Čtyři minuty před koncem zápasu Ondrušův centr Kováč proměnil ve druhou branku.

TRNAVA—TRENČÍN 2:2

Branky: Brankář hostí Machač vyrazil Masrnovu a opakovanou Feketeho střelu, odražený míč téměř z brankové čáry poslal do sítě Korytina — 1:0. Po zaváhání Dobiáše se zmocnil míče Kovacs a vyrovnal na 1:1. V trnavské obraně došlo k nedorozumění, toho využil Sokol a Trenčín vedl 2:1. Skóre vyrovnal na konečný stav 2:2 Dobiáš, když proměnil penaltu, nařízenou za faul na Feketeho.

VSS KOŠICE—INTER 1:2

Branky: Petráš střílel trestný kop, odražený míč z těžkého úhlu poslal Brezík do sítě Košic. Vyrovnání přišlo z penalty, nařízené za sražení Gallise Barmošem a proměnil ji sám Gallis. Nedlouho poté pohyblivý Brezík získal pro hosty zasloužené vítězství.

Tabulka po 18. kole

1.	Dukla Praha	41:19	27
2.	Slavia Praha	34:20	25
3.	Inter Bratislava	33:23	21
4.	Trenčín	27:25	21
5.	Ostrava	26:19	20
6.	Brno	26:24	20
7.	Slov. Bratislava	25:21	19
8.	Sparta Praha	24:24	19
9.	Žilina	27:23	18
10.	Bohem. Praha	21:20	18
11.	Teplice	27:29	17
12.	Plzeň	23:27	16
13.	Lok. Košice	28:37	15
14.	Trnava	13:28	14
15.	Frýdek-Místek	20:31	11
16.	VSS Košice	21:46	7

Nejlepší střelci

1. Panenka (Bohemians) — 12 gólů; 2. Kroupa (Brno) a Marchevský (Frýdek-Místek) — 9 gólů.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Kolumbie—Paraguay 0:1, Israel—Jižní Korea 0:0, Singapur—Thajsko 2:0, Egypt—Keňa 1:0, Bolívie—Uruguay 1:0, Chile—Ekvádor 1:0, Alžírsko—Tunis 1:1, Guinea—Togo 2:1, Singapur—Hong-Kong 2:2, Malajsie—Thajsko 6:4, Malajsie—Indonésie 0:0.

* * *

ČTVRTFINÁLE EVROPSKÝCH POHÁRŮ

Pohár mistrů

Bayern Mnichov—Dynamo Kyjev 1:0, St. Etienne (Francie)—Liverpool 1:0, Borussie Mönchengladbach (NSR)—Bruggy (Belgie) 2:2, Curych—Dynamo Drážd'any 2:0.

Pohár vítězů pohárů

Levski Sofia—Atletico Madrid 2:1, Anderlecht (Belgie)—Southampton (Anglie) 2:0, MTK Budapešť—Hamburger (NSR) 1:1, Vratislav (Polsko)—Napoli (Itálie) 0:0.

Pohár UEFA

Queens Park Rangers (Anglie)—AEK Atény 3:0, Magdeburg (NDR)—Juventus (Itálie) 1:3, Feyenoord (Holandsko)—Molenbeek (Belgie) 0:0. Bilbao—Barcelona se hraje o den později, zatím výsledek nedošel.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

34. kolo —

KOŠICE—SPARTA 2:6

Branky: V. Lukáč, Faith — Kochta 2, Honc, Mec, Nikl, Vlček. Sparta byla o poznání rychlejší, v soupeřově obraně lépe kombinovala, a tak si vytvořila přece jen víc střeleckých šancí, které dokázala zvláště v posledních deseti minutách proměňovat. Košice stačily jen dvakráte vyrovnat.

LITVÍNOV—KLADNO 0:7

Branky: Nový 2, Vysušil, Čermák, Ed. Novák, Vinš, Křiváček. Kladenští hráli nekompromisně, důrazně, s rychlým kolektivním přechodem z obrany do útoku, častou, tvrdou a přesnou střelbou. Domáci po většinu času museli bránit, kolektivnost a přesnost akcí zcela postrádali.

PLZEŇ—JIHLAVA 2:2

Branky: Kraft, Ebermann — Výborný, Havlíček. Marodka udělala korektury v sestavách obou celků, zvláště hosté se neuměli vypořádat s neúčastí Černíka a Augusty. Zápas přinesl velmi vyrovnaný boj, který nakonec skončil smírem.

PARDUBICE—VÍTKOVICE 2:2

Branky: Novák, Dočkal — Holáň, Kudela. První třetina skončila bez branek, ve druhé stačilo 20 vteřin na to, aby Pardubice vedly 2:0, ale po získání náskoku rychle vypadly z tempa. V závěrečné třetině Vítkovice během jedné minuty vyrovnaly a mnoho nechybělo, aby daly i další gól.

BRNO—GOTTWALDOV 3:3

Branky: Vajčner 2, Chocholatý — Hanačík, Santarius, Pelc. Gottwaldov poprvé uhrál bod na ledě soupeře, když dvě minuty před koncem vyrovnal Pelcem. Tým Brna, kdysi centrum čs. hokeje, zahrál velmi slabě, takže G. Bubník, který se má stát šéftrenérem Brna (Slavia Praha ho však nemíní uvolnit) viděl všechny slabiny.

Č. BUDĚJOVICE—BRATISLAVA 2:3

Branky: Klabouch, Pouzar — Roháčik, A. Šťastný, Kuželа. Jihočeši za chvíli vedli 2:0, nastřelili tyčku, ale hosté dokázali snížit na 2:1 těsně před koncem prvé třetiny. Ve druhé třetině měli jasnou převahu domácí, ale skórovat se jim nepodařilo. V závěru dokázali hosté vyrovnat a vítězný gól vstřelil dělovkou Kuželа z prostřední třetiny. Tým bratrů Šťastných si šťastně odvezl oba body a potvrdil tak svou pověst mistrů cizích kluzišť.

Tabulka po 34. kole

1.	Jihlava	143: 63	55
2.	Kladno	176: 90	54
3.	Sparta	129:107	43
4.	Pardubice	140:112	38
5.	Č. Budějovice	124:116	36
6.	Bratislava	89: 89	35
7.	Košice	135:136	31
8.	Plzeň	141:151	31
9.	Litvínov	110:152	26
10.	Brno	102:140	25
11.	Vítkovice	97:133	24
12.	Gottwaldov	91:188	10

Nejlepší střelci

1. Nový (Kladno) — 49 gólů; 2. V. Lukáč (Košice) — 36 gólů; 3. Ed. Novák (Kladno) — 27 gólů.

★

Wolf na Ferrariho zkušební dráze

Stalo se něco neuvěřitelného a nepochopitelného. Nový tým formule 1 Waltera Wolfa, mezinárodního olejářského magnáta, Rakušana žijícího v Kanadě, zkoušel svůj nový vůz WR 1 na Ferrariho zkušební dráze Fiorano. Kromě toho hlavní osoby týmu, majitel Walter Wolf, konstruktér dr. Postlethwaite (předtím tvůrce vozů Hesketh), manažér Peter Warr (do konce minulého roku v téže funkci u Lotusu) a jezdec Jody Scheckter (z Jižní Afriky) byli osobně uvítáni samotným Enzo Ferrarim. Něco neslýchaného, protože Ferrari nikdy nepřišel nikoho uvítat před budovu továrny a i jednoho italského ministra nechal deset minut čekat. Na zapůjčení dráhy mělo prý vliv Wolfovo přátelství s Niki Laudou (Rakušan, tovární jezdec Ferrari) a šéfem Fiatu, senátorem Agnelliem. Nezdá se však pravděpodobné, že by se Ferrari nechal někým ovlivnit. Proslýchá se, že hlavní úlohu sehrály finance, které jsou prý u Wolfa neomezené a plně zajišťující dosažení mistrovství světa. Zkušební dráha Fiorano je snem všech závodních týmů.

Je to nejlépe vybavená dráha na světě. V určitých vzdálenostech jsou rozmístěny světelné ukazatele, na nichž je jezdci automaticky oznamován čas, v jakém okruhy projíždí. Kolem trati jsou rozmístěny televizní kamery. Na záznamech je pak možné sledovat, jak se vůz v každém místě dráhy choval. Není tajemstvím, že úspěchy Ferrariho vozů v posledních le-

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

tech mají svůj základ v tak dokonalé dráze, která byla vybudována v roce 1972. Niki Lauda zde trénuje nebo testuje vozy nejméně jednou za týden. Wolf byl nadšen a řekl, že za tři dny udělali na dráze Fiorano více práce než na jiné dráze za šest měsíců. Scheckter zkoušel různé zavěšení kol, projížděl okruh s plnou i poloprázdnou nádrží. Výsledkem byl velmi spokojen. Řekl dokonce, že v žádném voze a na žádné jiné dráze se necítil tak šťasten. Nejlepší Scheckterův čas na jeden okruh byl o jednu desetinu vteřiny horší než Laudův, dosažený za stejných povětrnostních podminek s novým vozem Ferrari T 2. Uvážíme-li, že Lauda je ve Fioranu jako doma, zatímco Scheckter zde jezdil jen tři dny, pak výsledky Wolfova týmu jsou jistě nadějné.

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK *hlásí:*

MARTINA JAKO SNAD NIKDY

Bývalá československá tenisová reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, vyhrála osmý letošní turnaj série VIRGINIA SLIMS v Detroitu. Ve finále porazila Angličanku Sue Barkerovou 6:4, 6:4. Je to už čtvrté letošní vítězství Navrátilové v sérii VIRGINIA SLIMS. Martina Navrátilová je také v celkovém pořadí VIRGINIA SLIMS na prvním místě s jedním tisícem dvěma sty deseti body, s náskokem více než dvou set bodů před Američankou Chris Evertovou. Celkový příjem Navrátilové za posledních úspěšných 8 týdnů činí 102 tisíce, pět set dolarů.

* * *

● Ve finále tenisového turnaje mužů v Palm Springs v Kalifornii došlo k překvapení, když Američan Gottfried zdolal favorizovaného Argentince Vilase 2:6, 6:1, 6:3 a obdržel za to 35 tisíc dolarů.

● Nesporně největším překvapením letošní rychlobruslařské sezóny je 18letý americký student Eric Heiden, který po nečekaném zisku titulu mistra světa mužů a světového šampióna v rychlobruslení juniorů získal nyní svůj třetí letošní titul mistra světa, tentokrát na světovém šampionátu ve sprintu v holandském Alkmaeru. Také 2. místo obsadil reprezentant Spojených států , Peter Muller, a třetí skončil Kulikov ze Sovětského svazu. Světový šampionát žen vyhrála Kanaďanka Burkaová před Američankou Poulousovou a Holanďankou Pijlmanovou.

● Ve Furanu v Japonsku byli ve Světovém poháru v alpském lyžování nejúspěšnější Rakušané, kteří zvítězili ve všech disciplínách. Hinterseer vyhrál závod v obřím slalomu, Heidegger byl nejúspěšnější ve slalomu, obří slalom žen se stal kořistí Kasererové a teprve sedmnáctiletá Sacklová vyhrála slalom — speciál.

● Sovětští reprezentanti v ledním hokeji zakončili svůj zájezd do Japonska vítězstvím nad vybraným japonským týmem 5:3. Sovětský svaz utrpěl v pěti zápasech svého japonského turné zcela nečekaně jednu porážku.

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V sobotu 5. března sehrála Sparta šesté utkání v halovém turnaji University Chicago Circle a opět vítězně. Porazila celek Necaxy 1:0. Autorem vítězného gólu byl Cribari, který založil akci, nečekaně vystřelil a na jeho střelu již pozdě reagoval brankář hostí, nebot' mu kryl rozhled takticky postavený Vlčanský. Od té chvíle se snažili Latinci o vyrovnání, ale Sparta bojovala srdnatě dál. Výborně chytal Stasiewicz, který několikrát zachránil Spartu od branky. Ve druhém poločase nápor Necaxy pokračoval i za pomoci tvrdé hry. Latinci zastavovali hráče Sparty opravdu jen pomocí faulů, z nichž některé vypadaly ošklivě, zvláště faul na Maňáska. Těsně před koncem zápasu malý Hall krásnou střelou nastřelil místo, kde se spojuje břevno s tyčí. Brankář hostí byl jako přimražen. Manažér Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Příkazského, Grahama, Halla, Cribariho, Vlčanského, Maňáska, Minaříka, Enrighta a Pospíšila. Vynikl Stasiewicz, který dosud v turnaji nedostal gól a svojí zkušeností je velkou oporou Sparty. Za ním se výkonem přiblížil Hall a Graham. Ještě dobře hráli Cribari, Vlčanský, Maňásek a Příkazský.

V neděli 6. března se hrálo rozhodující utkání, kde Sparta musela jedině vyhrát, aby jako vítěz skupiny postoupila do semifinále celého turnaje. Nastoupila proti mužstvu University de Guadalajara (Latinci) a prohrála nešťastně 1:0. Soupeř tvrdě vystřelil na branku Sparty, tam se míč odrazil od jednoho hráče Sparty, změnil směr a brankář Pospíšil už neměl sílu míč vyrazit. Sparta hrála nervózně, byla na ní patrná tíha odpovědnosti, že jedině vítězství znamená postup. Jako by jí svazovala nohy a nemohla vytvořit jedinou kloudnou akci. Znatelně chyběl Karel Fajkus, který tvoří hru a střílí potřebné góly. Jemu dobře sekunduje DiBernardo, i když je zatím po zranění a ten též chyběl. Není třeba ronit slzy nad porážkou, vždyt' nesmíme zapomenout, že tento turnaj sloužil Spartě jen jako příprava na jarní kolo v Major Division. Sparta hraje první zápas s Croatans na jejich hřišti již 27. března.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

POK

RŮZNÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

Charta '77 vyvolala snad větší ohlas, než její původci čekali. A největší zásluhu o to má bezpochyby sám čs. režim, který den co den v tisku i rozhlase proti ní mluvil, a uváděl, kdo všechno ji odsoudil: od dělníků v závodech, kteří o ní měli mimořádné desetiminutovky, třebas její text nikdy nedostali do rukou (ale prý tam koluje), až po sportovce, kulturní pracovníky, jako akademik Poulík, spisovatel Kožík, biskupy a církevní společnosti, např. Charita, sdružení Pacem in terris, ROH z litoměřické bohoslovecké fakulty atd. Vulgárními nadávkami a vyhrožováním režim jen dokazoval svou vlastní slabost a nemohoucnost a potvrzoval návrat k stalinským padesátým letům. Na první stránce ohlašovalo RP, že jeden docent pražské pedagogické fakulty podpis odvolal. Přesto počet podpisů rostl, 5. února jich bylo 448. Na tiskové konferenci pro zahraniční novináře uvedli několik dalších jmen, mj. Jiřího Hanzelky, Vladimíra Kadlece — byl min. školství v r. 1968 —, Františka Kriegla, Milana Machovce, Ladislava Hejdánka a Emila Ludvíka z býv. Společnosti pro lidská práva, novináře Karla Kyncla a Vladimíra Škutinu a z organizace K-231: (ThDr.) Josefa Zvěřinu, Růženu Vackovou a Zdeňka Pokorného. 17. ledna rozhlas oznámil zatčení Oty Ornesta a dalších tří osob, označených jen začátečními písmeny "pro závažnou trestnou činnost, namířenou proti základům republiky" a 30. ledna byl na generální prokuratuře proveden "pohovor" s dr. Jiřím Hájkem a dr. Janem Patočkou, a sděleno jim, že Charta je proti § 28 ústavy, a dána jim "úřední výstraha". Do kampaně proti Chartě se přidali i Husák, Lenárt a Bilak. Čs. "disidentů" se zastal nejen Západ — hnutí Pax Christi, vládní představitelé v. USA, Velké Británii, Norsku a především v Rakousku, kde kancléř Kreisky jim nabídl azyl, jestli ovšem svobodně oň požádají — ale také v socialistických zemích: v Polsku, Mad'arsku i Rumunsku. Známý dirigent Bernstein odřekl z protestu účast na letošním hudebním festivalu Pražské jaro — měl na něm dirigovat u Svatého Víta Beethovenovu Missa sollemnis. Jakákoliv persekuce těch, co jsou původci Charty nebo ji podepsali — říkají — odporuje závěrečné rezoluci Helsinské konference a bude tvořit těžkosti při letošní konferenci v Bělehradě.

Ke konci roku měla ČSSR 14.976.000 obyvatel, z toho 10.160 tisíc v českých zemích a 4.816 tisíc na Slovensku. Narodilo se 288 tisíc dětí (v ČSR 188 tisíc, o čtyři tisíce víc než v r. 1975); bylo uzavřeno 131 tisíc manželství a rozvedeno jich bylo 31 tisíc, tedy zhruba každé čtvrté.

Začátkem ledna vysílali v televizi v rámci programů namířených proti USA, NSR a čs. emigraci seriál reportáží s býv. agentem CIA Glennem Royem Rohrerem — česky prý se naučil v Monterey v Kalifornii ve škole pro pracovníky výzvědné služby.

ČSL začala krajskými konferencemi svou přípravu na letošní celostátní sjezd; konference měly obligátní bod: odsouzení Charty '77 a uzavírání závazků.

O vánocích otevřeli v ČSSR dva nové rozhlasové vysílače — v Liblicích u Prahy — vysoký 355 metrů — a v Čižaticích u Košic — a televizní vysílač na Dubníku.

Už v prosinci volali po velkém šetření elektřiny, tak např. bylo omezeno veřejné osvětlení na 50% a v rozhlase si posteskli nad tím, že se fotbalové a hokejové zápasy hrají zrovna při umělém osvětlení, že jsou vysílány i barevně, ve večerních špičkách . . .

V Ústavu organické chemie a biochemie v Lysolajích u Prahy začali zkušební výrobu sladkého dipeptidu, jehož jeden kilogram nahradí a ušetří až 200 kg cukru. Výstavba závodu na výrobu nového sladila má začít v roce 1979; slibují si od něho velké devizové úspory.

20. prosince byla podepsána dohoda o vzájemných bezvízových cestách mezi ČSSR a Mongolskou LR.

Čedok nabízí 15-denní pobyty na Kypru v ceně od 6280 Kčs, v Egyptě od 5870 Kčs, v Alžírsku od 5590 Kčs atd. S Čedokem se může letos jet až do Indie a Nepálu, do Japonska, Mexika, USA, Kanady a dokonce i na cestu kolem světa, kdo na to má . . .

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

K VELIKONOČNÍM SVÁTKUM

blahopřání v české a slovenské řeči v cenách 20, 25 a 35¢ kus za všeobecné. Náboženské 25¢ kus. "Milým doma" české 20 a 25¢ kus, slovenské 20¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Importované **velikonoční pohlednice** (postcards), mnoho vzorů v pestrých barvách. S českým chlavením 10¢ kus, poštou nejméně 12 za $1.10. Se slovenským ohlavením, větší, kus 15¢, poštou nejméně 12 za $1.75.

Kraslice z Československa ručně malované, mnoho krásných vzorů. 5 kusů v dárkové krabičce, $3.95, poš. $5.65 — 2 krabičky poštou $9.75.

Kraslice umělecky v olejových barvách provedené s roztomilými figurálními výjevy, na stužce k zavěšení. Kus $2.25, poštou nejméně dva kusy za $6.05.

Ručně malované velké kraslice (husí) kus $2.25. Poštou nejméně 2 kusy za $6.05.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Valašky — ručně vyřezávané hole s rukovětí: orel — $6.95, poš. $9.95. Ryba — $7.15, poš. $9.15. Jánošík $18.00, poš. $20.00.

Nová zásoba keramiky z Československa, mnohé novinky. Přijďte si prohlédnouti náš bohatý sklad.

Souprava na kávu (konvice na kávu, konvička na mléko, cukřenka, 6 talířků, 6 kolíků) z lidové keramiky z Domažlic "Chodovia", pestře ručně malovaná na černém podkladě (Mocca Coffee set), $47.50, poštou. $50.00.

6ti kusová **souprava na koření** (Spice set) zn. "Chodovia", malovaná na bílém podkladě, $21.00, poš. $23.00 Mnohé jiné, jako vázy, půllitry, srdíčka, atd.

Miniaturní polička s nádobím (v 1 kuse) z Tupes na Moravě, $10.75, nyní $8.35, poštou $10.00.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, české a slovenské rekordy, šátky na hlavu, panenky v krojích a jiné. Seznam zdarma.

Mnoho českých knih na skladě a hodně dalších na cestě z Československa. Chystáme kompletní seznam knih — zajistěte si ho předem.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

†

Tvým věrným, Pane,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje...

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem, kdo jste ji znali, oznamujeme, že po kratší nemoci nám na Boží zavolání tiše usnula naše drahá maminka a babička, paní

BOŽENA KRIBALES

Z BERWYNU

Zemřela v úterý, dne 1. března L.P. 1977 v 7:30 hod. večer. Bylo jí 79 let, které prožila v pilné práci a starostech o rodinu.

Narodila se na moravském Slezsku, zažila ještě první léta svobodné Československé republiky a v USA prožila celých 55 roků. Byla členkou Chicagského distriktního svazu českých katolíků, Klubu matek a přátel svatoprokopské koleje v Lisle, Klubu Domov a Klubu Hlasu národa.

Až do předvánoční doby, kdy ji zákeřná nemoc přinutila vyhledat lékařskou pomoc a po návratu z nemocnice začala polehávat, s živým zájmem sledovala všechno naše krajanské dění, měla stále na mysli nesvobodu své rodné vlasti a všechno dobré ze svého skromného důchodu i štědře a neúnavně podporovala. Byla sčetlá, dobrosrdečná, ráda cestovala, i Svatou zemi navštívila, a nikoho nikdy nezarmoutila. Zkrátka, byla to naše pravá česká maminka.

Vychovala syna Petra a tři dcery: Justinu, Eugenii a Marii. Měla čtyři vnuky: Krištofa, Bryana, Marka a Davida.

Pohřeb měla v pátek, 4. března 1977 v 9:45 hod. dopol. z pohřebního ústavu "Parkwyn Funeral Home" Josefa Petržilky a syna (6901 W. Roosevelt Rd. v Berwynu) do kostela sv. Odilona, a po zádušních bohoslužbách bylo její tělo uloženo k věčnému spánku na pravoslavném řeckém hřbitově v Elmwood Park, kde odpočívá i její zesnulý manžel řeckého původu.

Všem, kdo se jejího tichého pohřbu zúčastnili, duchovním, pohřebnímu ústavu a všem, kdo si na ni v modlitbě vzpomenou, upřímně ze srdce děkujeme. Byla to hodná žena, dobrá Čechoameričanka a vzorná křesťanka. Nezapomeneme na ni.

KLUB HLAS NÁRODA a KLUB DOMOV

K uctění památky
tragicky zahynulého

Františka Froňka, ml.

jehož 2. výročí odchodu na věčnost jsme si nedávno v únoru s jeho rodiči Františkem a Evou v Berwynu připomínali, věnují na tiskový fond Hlasu Národa manželé

VLADIMÍR a MARIE RICHTROVI

* * *

Fanošku náš drahý,
synáčku jediný,
proč jsi nás opustil
v té nešťastné chvíli?

Noc dlouhá probděná,
po ní přijde ráno;
marně čekám, že uslyším
dobré ráno, mámo!

Táta divně zadumaný,
hlavu svoji kloní,
myšlenky však neradostné
jedna druhou honí.

I když naše srdce drásá
všelijaká zloba,
my věříme, náš nejdražší,
že u Boha se sejdem znova.

M. H.

Schůze Klubu Domov

Měsíční členská schůze Klubu Domov se koná v úterý 15. března o 8:00 hod. večer v místnosti Lincoln Federal Savings & Loan Association, 6655 W. Cermak Rd. v Berwynu.

Přiveďte své známé! Naši příznivci a hosté vítáni.

Těšíme se na shledanou!

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., duchovní rádce
Ferda Küssel, předseda
Františka Uhlířová, tajemnice

Slavnostní koncert v České národní síni v Clevelandu

V neděli 20. března bude slavnostně otevřen renovovaný hlavní sál České národní síně, 4939 Broadway. Budova je majetkem clevelandských Sokolů. Památková komise města Clevelandu ji nedávno uznala historicky cennou a prohlásila ji za "Cleveland Landmark". Tato pocta přináší výhody i závazky. Sokolové se ujali restaurace budovy do původního stavu i nutné nákladné modernisace s velkou obětavostí. Mnoho již vykonali — ještě víc zbývá vykonat!

Jednota Sokol Greater Cleveland vás srdečně zve do České národní síně v neděli odpoledne 20. března na slavnostní koncert české klasické hudby. Cleveland Civic Orchestra (Cleveland Philharmonic) provede pod taktovkou Roberta Marcelluse skladby našich velkých Mistrů Ant. Dvořáka, Bedřicha Smetany, Josefa Suka a Leoše Janáčka. Českou národní síní zazní naše národní hudba, uznávaná dnes v celém kulturním světě.

Chcete-li být svědky tohoto památného odpoledne, musíte si zajistit vstupenky ihned! Dospělí 7 dolarů, studenti 3 dolary. Volejte telefonicky sestry: Georgii Jaškovou 662-4687; Betty Hostičkovou 524-7722; Marii Hiblerovou 561-7209. — Začátek koncertu ve 2 hod. odpoledne, po koncertu recepce.

M. H.

Svět křesťanských symbolů

(Dokončení ze str. 5)

chléb a víno eucharistie "vypadají" i po proměňování jako obyčejné plody země. On je tím "zlatým pokladem", který zaručuje platnost jeho "symbolů", a proto je ve svátosti eucharistie, kterou při Poslední večeři ustanovil skutečně přítomen.

* * *

Nyní se nejprve podívejme na symbolismus cesty. To proto, že nám obraz cesty promlouvá často a výrazně v liturgických textech adventní doby: "Připravujte **cestu** Pánu, vyrovnejte mu **stezky!**" zní výzva Izaiáše v ústech Jana Křtitele. "Pojem cesty — (latinsky "via", řecky "odós") vyvolává dvě představy, píše autorka: 1. nejprve představu prostorového úseku, který spojuje dvě místa a umožňuje pohyb od jednoho místa k druhému; 2. přitom obsahuje i alegorii, která přenáší obraz konkrétních cest do duchovní sféry, a v tom významu se s tímto symbolem setkáváme nesčetněkrát jak v Písmu svatém, tak i v pohanském světě". Z předkřesťanského světa uvádí autorka několik příkladů posvátných cest — "via sacra". Dvě takové posvátné cesty byly objeveny na rozhraní mezi 19. a 20. stoletím v řeckých Delfách a v Babylónu. Zvláště posvátná cesta byla v Babylónu, která vedla ke svatyni boha Marduka; je nádhernější než nejslavnější římské silnice.

Avšak o posvátné cestě se dá mluvit opravdu jen tam, kde sám Bůh řídí lidské kroky podle svých plánů nebo kde se jedná o kult pravého Boha. V tom smyslu je Boží cestou putování vyvoleného lidu do zaslíbené země: toto putování se stalo symbolem duchovní cesty ke spáse, k níž vede Bůh všechny věřící. Izaiáš užívá výrazu "posvátná cesta" pro návrat Židů z babylónského zajetí a vidí v něm zároveň v prorocké perspektivě cestu národů ke spáse.

Pak autorka ukazuje, jak náboženský symbolismus cesty dostává konkrétní výraz a náplň v **procesích** a v poutích: liturgie zná cestu oslavy a radosti při procesí na svátek Hromnic, na Květnou neděli a na svátek Božího těla, ale i procesí s kajícím obsahem v postní době a v prosebných dnech; k nim patří i pobožnost Křížové cesty a naše lidové pouti na mariánská a jiná svatá místa.

Nakonec autorka rozebírá různé obrazné významy výrazu "cesta". "Cesta" znamená zachování božích přikázání, jak to často dokládají žalmy. První verš 118. žalmu začíná slovy: "Šťastni, kdo jdou po své cestě bez úhony, kdo jednají podle Pánova zákona". A v závěru kapitoly upozorňuje autorka, že Církev chápe celý církevní rok jako cestu, na níž jdeme každého roku znovu vstříc Pánu a s ním procházíme tajemstvím i jeho života, utrpení a oslavení; v tom světle je "cestou" do věčnosti i celý náš pozemský život a my jsme poutníky na cestě k Bohu.

A podobně, třebaže ne vždy se stejnou šíří, se dovídáme o dějinách a o významu jiných symbolů: světle, slunce a měsíc, barvy, drahokamy, květiny, stromy a zvířata nám ukazují svou novou, skrytou tvář, tvář obrácenou k Tvůrci vesmíru.

Zastavme se ještě na chvíli u kapitoly, která mluví o symbolismu diamantu. Tento drahokam byl pro svou tvrdost a pro svůj nádherný jas ceněn a opěvován už ve starověku. Řecké jméno "adamas" vyjadřuje právě jeho nejnápadnější vlastnost: tvrdost, nepoddajnost, odolnost. Ve starém zákoně je diamant symbolem nezdolné pevnosti, statečnosti, především v utrpení, jako u proroka Ezechiele, kterému říká Bůh, že učinil jeho tvář tvrdou jako diamant, aby mohla odolávat útokům nepřátel. Diamant zobrazuje však také zatvrzelost srdce; — srdce tvrdé, nepoddajné jako diamant. Častější je ovšem první, positivní význam. A v tom smyslu říká také svatý Jan Chrysostom v jedné homilii: "Boží milost nás činí charaktercvě odolnější a tvrdší než diamant, a chcemeli, činí nás nepřemožitelnými. Jako ten, kdo buší do diamantu, mu neuškodí, ale unaví jen sám sebe, tak i naši nepřátelé proti nám nic nezmohou, když jsme ozbrojeni zbraněmi Božími".

Vybrali jsme z bohaté žně knihy jen dva příklady: symbolismus cesty a diamantu. Mluvit v novinovém článku o dalších by zabralo příliš mnomísta.

Už v recensi prvního vydání knihy napsal Walter Nigg v "Neue Zürcher Zeitung": "Je to v každém ohledu zdařilé dílo, z něhož můžeme mít jen radost. Vezmeme je vždy do ruky, když budeme hledat poučení o různých symbolech". Tento úsudek zůstává platný i dnes, po třetím vydání. Kniha není zatěžkána vědeckým aparátem v poznámkách a v tom ohledu se nedá čítat k vědeckým dílům. To ostatně neměla autorka ani v úmyslu: nechtěla obohatit vědeckou literaturu o symbolech: chtěla dát všem věřícím, nejen odborníkům, do ruky spolehlivou pomůcku k pochopení biblických a liturgických symbolů a to se jí opravdu podařilo. Kniha je v tomto ohledu pravou pokladnicí symbolů, a pomáhá rozumět Písmu svatému, především pak liturgii — i křesťanskému umění.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Nejprve důležité oznámení: V neděli, 20. února 1977 svolala předsedkyně N.S.Č.K. Mildred R. Janda do budovy svého peněžního ústavu "Columbia S. & L. Ass." v North Riverside na Čermákově tř. poradní schůzku s paní Blanche Čihákovou, majitelkou známé berwynské cestovní kanceláře, která organizovala loňského roku náš chicagský zájezd na Mezinárodní eucharistický sjezd do Filadelfie, aby se prodebatovala možnost zájezdu z Chicaga do Říma na svatořečení Bl. Jana Nep. Neumanna v červnu letošního roku. Pojedou tam naši krajané z Texasu, z New Yorku, z Ohio, ze St. Louis, Mo. a pravděpodobně i z Nebrasky a Iowy. Zájezdů je organizováno tedy několik a jak se zdá, Čihákova cestovní kancelář připravila pro chicagské okolí a celý středozápad bohatý program, který uveřejníme už v příštím čísle. Můžete pak psát na cestovní kancelář Čihák World Travel, Inc., 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. Telefon 795-9050, v Chicagu: 242-6110.

Výkaz členských příspěvků a darů:

Dp. Petr Esterka, St. Paul, Minn., nám poslal $500.00 - $400.00 pro Nepomucenum a $100.00 pro Křest'anskou Akademii.

Pro Nepomucenum

$50.00 — Ludwig & Marie Pfeifer, Eugene, Oregon; N.N.-B.C. Canada.

$30.00 — Frank A. Bartuska, Písek, N.D.

$25.00 — Ludmila Stefek, Flint, Mich.

$10.00 — Julia Hrubecký, Cicero, Ill.; Frank Sala, Alta., Canada; Mary Janoušek, Shelton, Conn.; sp. Živého růžence a Marianská Družina při Osadě Bl. Anežky české, Chicago, Ill.

$5.00 — Beatrice Poduska, Berwyn, Ill.; St. Wenceslaus Sokolice, # 5, K.J.S., Chicago, Ill.

Mešní Intence

$96.00 — pí. John Barton & Mary Krieg, Cedar Rapids, Ia.

$27.00 — Dr. & Mrs. Joseph Čada, Cicero, Ill.

$20.00 — Louise Setka, Chicago, Ill.; Marie Sheman, No. Riverside, Ill.

$18.00 — J. C. Pfitzner, Marrisville, N.Y.

$15.00 — Antoinette & Robert Váňa, Chicago, Ill.

$10.00 — Helen Sedláček, Berwyn, Ill.

$5.00 — Beatrice Poduška, Berwyn, Ill.

Pro Svaz

$5.00 — Ludmila Stefek, Flint, Mich.

$2.00 — Anna Feltl, Hopkins, Minn.

$1.00 — pí. John Barton & Mary Krieg, Cedar Rapids, Ia.

Opatský chrám v Lisle

$25.00 — sl. Frances Prihoda, Shiner, Tx.

Pí. Henrietta Klecka, pokladní Texaského distriktního svazu poslala $255.00 pro následující:

$200 — sp. sv. Václava #40, K.J.T.

$100.00 — členský příspěvek a $100.00 — pro Nepomucenum.

Další členské příspěvky

$5.00 — K.J.Ž.T. #2; K.J.Ž.T. #75; K.J.Ž.T. #85; K.J.Ž.T. #43; K.J.Ž.T. #84; K.J.Ž.T. #94; K.J.T. #121, K.J.T. #71; K.J.Ž.T. #3; K.J.T. #88; K.J.T. #111.

Pí. Anna Veverka, pokladnice Clevelandského distriktního svazu poslala $111.00 pro následující:

$10.00 — Sacred Heart of Mary Soc. #101, C.C.U.; Jos. A. Kocáb, Cleveland, Oh.

$5.00 — Fr. J. & Anna Veverka, Seven Hills; Václav & Miloslava Hyvnar, Cleveland; Rev. Wenceslaus Uhlir, Cleveland; Václav Hesoun, Cleveland; John Kubašta, Cleveland; Jos. F. Kocáb, Cleveland; Pavel Maršíček, Cleveland.

$4.00 — Mr. & Mrs. Anton Císař, Cleveland; Mr. & Mrs. Arnie Zielinski, No. Royalton; Mr. & Mrs. Geo. Císař, No. Royalton; Mr. & Mrs. James Kocián, Cleveland; Mr. & Mrs. Chas. Kahoun, Garfield Hts.; Mr. & Mrs. Martin Hrabík, Cleveland; Mrs. Helen Bican, Cleveland.

$2.00 — Mae Kosmata, Parma; Bertha Radous, Bedford; Elsie Zvolensky, Bedford; Josephine Konzal, Cleveland; Marie Beatty, Cleveland, Mildred Zelenskas, Cleveland; Elsie Filcus, Cleveland; Barbara Uridil, Parma; Leo J. Groszik, Cleveland; Mee Domin, Cleveland; Norma Schanilec, Maple Hts.; Julia Schanilec, Maple Hts.; Mae Cerny, Cleveland; Henry Nemecek, Independence; Rudolph Peřina, Lakewood; Fr. Felix Mikula, Cleveland,; Joseph Mikula, Cleveland; Charles Hridel, Cleveland; Eleanore Krejci, Cleveland.

Pí. Terezie Kašpeřík, Owosso, Mich. obětavě kolem sebe vybrala a nám poslala $174.50 za následující:

Pro Nepomucenum

$80.00 — Terezie Kašpeřík, Owosso;

$20.00 — Agnes Šebesta, Corunna;

5.00 — Josephine Barta, Owosso.

Členské příspěvky

$5.00 — Josef & Anna Sumbera, New Lathrop.

$4.00 — Anthony & Arlene Sumbera, Owosso.

$3.00 — Martin & Marie Smolek, Corunna; Marie Minarik, Corunna; Agnes Šebesta, Corunna.

$2.00 — Terezie Kašpeřík, Owosso; Marie Kuchar, Henderson; Anthony & Terezie Sovis, Owosso; Josephine Barta, Owosso.

$1.50 - Antonie Samson, Corunna.

Mešní Intence:

$40.00 - Terezie Kašpeřík, Owosso.

Pro Svaz

$2.00 — Terezie Kašpeřík, Owosso.

P. Jan Kučera, Oregon, Ohio, který se svou paní v celém svém okolí vytrvale připomíná našincům existenci Svazu, nám poslal $88.00 pro následující účely:

Pro Nepomucenum

$55.00 — Matěj Botek, Rossford, Oh.

Členské příspěvky

$5.00 — Matěj Botek, Rossford; Jan & Anna Kučera, Oregon; Josef & Františka Gajdoštik, Toledo; Terezie Němeček, E. Toledo; Marie Hudeček, Toledo.

$4.00 — John & Františka Sankiewicz, Oregon.

$2.00 — Milada Kučera, Oregon; Jiřina Kučera, Oregon.

Členské příspěvky

$25.00 — Frances Prihoda, Shiner, Tex.

$20.00 — St. Anthony Ct. #2254.

$10.00 — St. Ann Soc. #5. C.C.U.; K.J.Z.T. #49; Rev. Dr. Ludvík Němec, Chestnut Hill, Pa.; Jeannette & Albina Simec, Chicago, Ill.; Beatrice Poduska, Berwyn, Ill.; Dp. Vojtěch Vít, O.S.B., Chicago, Ill.; St. Joseph Soc. #74, C.C.U.; James L. Nemecek, Elizabeth, Ill.; Ludwig & Marie Pfeifer, Eugene, Oreg.; St. Ludmila Soc. #37, C.C.U.; Charles F. Janak, Hartford, Kans.; Dp. James J. Pavlik, St. Louis, Mo.; William Dostal, St. Louis, Mo.

$7.50 K.J.Z.T. #7.

$7.00 — Thomas W. Rerucha, Bruno, Neb.; Jos. C. Chovanec, Cudahy, Wis.

$5.00 — K.J.Z.T. #42; St. Wenceslaus Sokolice, #5, K.J.S., Chicago, Ill.; Cath. Work. #1; Jos. C. & Catherine Kocab, Parma, Oh.; Mr. & Mrs. Frank J. Hodous, Chicago, Ill.; Stanley & Marie Jančík, Berwyn, Ill.; Mr. & Mrs. John Chervanek, W. Palm Beach, Fla.; W. C. & Olga Drahozal, Cedar Rapids, Ia.; Cath. Work. # 55; Cath. Work. #104; K.J.Z.T. #12; St. Elizabeth Ct. #615, N.C.S.F.; Antoinette & Robert, Vana, Chicago, Ill.; Cyril & Blanka Příkazský, Berwyn, Ill.; Steven & Filomena Hrivnak, Royal Oak, Mich.; Charles & Marie Matousek, Detroit, Mich.; John & Elizabeth Sispera, Detroit, Mich.

$4.00 — Cyril & Katerina Nelepa, St. Petersburg, Fla.

$3.00 — Rosalie Chovanec, Culahy, Wis.; John & Frances Polach, No. Riverside, Ill.; Leon P. Obsivec, Prague, Okla.; Lee J. & Phyllis F. Stuchlik, Brighton, Colo.

$2.00 — Anna Feltl, Hopkins, Minn.; Stella Skluzak, Kimball, S. Dak.; Josephine M. Finkes, Solon, Oh.; Rose Zak, Arlington Hts., Ill.; Anton Veverka, Cicero, Ill.; Blanches Navratil, Westchester, Ill.; Emma Krumal, Chicago, Ill.; Mr. & Mrs. Ted. Steiskal, Downers Grove, Ill.; Marie Zahradnik, Berwyn, Ill.; Gertrude Gutek, Pittsburgh, Pa.; Antonie Zavorka, Torrington, Wyo.; J. C. Pfitzner Morrisville, Mo.; Helen Sedlacek, Berwyn, Ill.; Anna Behuncik, Berwyn, Ill.; Marie Vavra, Chicago, Ill.; Rose Masek, Wysses, Neb.; Eleanore Lindauer, Chicago, Ill.; Anna Kriz, Cleveland, Oh.; Marie Kaspar, Cicero, Ill.; Lottie Beranek, Chicago, Ill.; Anna Pospisil, Chicago, Ill.; Henry & Eva Sispera, Warren, Mich.; Charles & Marie Sabata & Son Gregory, David City, Neb.

$1.00 Anthony Zahumensky, Warren, Mich.; Joseph Mikeska, Canton, Oh.

Všem dobrodincům srdečně děkujeme upřímným Pán Bůh zaplat' a prosíme Boha, aby všem dobře nám činícím odplatil hojnými milostmi, požehnáním a životem věčným.

Další příspěvky a dary laskavě posílejte přímo na:

National Alliance of Czech Catholics,
2657-59 So. Lawndale Ave.
Chicago, Ill. 60623

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

DO ČESKOSLOVENSKA
za nejnižší cenu — pouze $399.00
(včetně daní)

Přímý let via Pan American letadlem

12. června na 26 dní z Chicaga — výprava se vrací z Vídně 7. července

Nejvýhodnější let pro cestující, kteří pojedou do Prahy, na Moravu, anebo na Slovensko

Vzorná služba — obrat'te se na

CIHAK
WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD,
BERWYN, ILLINOIS 60402
Tel.: 795-9050 — v Chicagu: 242-6110

Nezapomeňte poslat včas svým drahým, které máte rádi, tuzexové dárky na velikonoce!

ARTHRITIS-RHEUHA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru ted' proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Ted' opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle); 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročist'ující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Další rozmluva týkala se různých záležitostí kongregačních, zvláště salesiánských misií. Na konec udělil Lev XIII. Donu Boskovi své požehnání a propustil jej. Unaveně, podpírán jsa svým tajemníkem P. Lemoynem, sestupoval stařec Don Bosko se schodů vatikánských, a slova, která na schodišti zašeptal, byla jakousi ozvěnou bolestné cesty křížové, kterou mu v uplynulých letech bylo kráčeti: "Opravdu bylo mi třeba takového přijetí; napřímilo mě. Byl jsem již v koncích svých sil."

Naposledy byl Don Bosko u Lva XIII. 13. května 1887 před konsekrací chrámu Božského Srdce. Byla to poslední audience, na rozloučenou. Poslední úkol, který papež Donu Boskovi svěřil, byl těžký, velmi těžký. Nejednou se zdálo, že klesne pod jeho tíží. Podařilo se mu však proti všem obtížím chrám dokončiti. Ale cítil se unaven, velmi unaven, úplně vyčerpán. Poznával, že dny jeho života jsou sečteny. Před svým odchodem se světa pokládal tedy za svou povinnost poklonit se ještě naposled papeži, který byl v jeho očích zosobněným Kristem. "Jsem již velmi stár, svatý Otče," řekl zesláblým hlasem papeži, "ale chtěl jsem před svou smrtí ještě jedenkrát navštívit Vaši Svatost a poprositi o vaše požehnání. Hleďte, jsem již vyčerpán, už mi nezbývá, leč také říci: Nyní propouštíš, Pane služebníka svého!"

Tato slova nebyla však posledním důkazem oddanosti světcovy k Stolci Petrovu. Při každé volbě nového generálního představeného salesiánského předčítají se veřejně důvěrné předpisy, které napsal Don Bosko, aby podle nich správně se konala volba. Voličům, přistupujícím s volebním lístkem k urně, připomíná Don Bosko, že jejich kandidát má míti aspoň tři dobré vlastnosti, a třetí z nich je přítulnost k svaté Stolici a ke všemu, co se jí týká, a to přítulnost taková, že o ní nelze pochybovat.

Oddané služby, které Don Bosko pro sv. Stolici vykonal, mu v Itálii vydobyly názvu vatikánského Garibaldiho. A jak sloužil papežství za svého pozemského života, tak slouží sv. Jan Bosko svou kongregací svaté Stolici i s nebe.

U MOCNÝCH TOHOTO SVĚTA

Rozvažujíce o pohnuté době, v jaké Don Bosko žil, neubráníme se otázce: Jak se choval Don Bosko v těžkých letech, od prvních výkřiků po neodvislosti, které zaburácely Itálií roku 1848, až do září roku 1871, kdy vojsko piemontské vtáhlo prolomenou branou Porta Pia do Říma? Jeho dílo potřebovalo pomoci mocných tohoto světa. Úžasný rozvoj jeho ústavu upozorňoval na sebe politiky, jeho důvěrné styky s Vatikánem dráždily a znepokojovaly zvědavost žárlivé státní vlády. Jak si pomáhal z těchto nesnází? Jak se choval k vladaři a k ministrům, kterých nemohl přezírati? Jaké stanovisko zaujímal k hnutí po neodvislosti? Kdysi řekl: "In politica sono di nessuno — v politice nestraním nikomu." O politiku se pranic nestaral, stál nad stranami. Opakoval často: "Moje politika je politika Otčenáše, zřídit totiž království Boží v srdci mládeže." Všechno ostatní nezajímalo jeho mysl a nepřipravilo jej ani o okamžik času. Jeho katolický smysl pochopil takřka pudově, že kněz nenáleží do politické vřavy, jeho povinností je, aby náležel všem. Přidati se k některé straně, ozdobiti se nějakým odznakem politickým, znamená postavit se nešťastně do boje proti křesťanům jiné strany politické. Tuto zásadu opakoval Don Bosko nesčíslněkrát. Pro vybudování svého díla potřeboval Don Bosko všech lidí, zatvrzelých svobodomyslníků i neústupných konservativců. Cavour, Crispi, Rattazzi, Ricasoli, všichni tito vůdcové Risorgimenta (hnutí pro svobodnou a sjednocenou Itálii) byli Boskovi přátelé a dobrodinci právě tak, jako Pius IX., kardinál Antonelli, otcové jesuité z redakce Civiltà Cattolica, Leo Harmel a markýza Barolo. Jeho apoštolská horlivost pečovala i o duše těch politiků, kteří sloužili bludu, a nemyslili na svou poslední hodinku. Je samozřejmé, že umírající zavolá si k svému smrtelnému lůžku raději kněze, kterého vídal pracovat jedině pro království Boží, než kněze politika, zapřaženého do záležitostí tohoto světa.

Až do beatifikačního procesu měli někteří lidé Donu Boskovi jeho přátelství se světem svobodomyslným a jeho styky se zřejmými nepřáteli Církve za zlé. Opravdu, Don Bosko byl v druhé polovici minulého století možná jediným knězem katolickým v Itálii, který se neustále stýkal se zakladateli nové Itálie. Po prvních událostech, které naznačovaly vybudování jednotné Itálie podrobením všech italských států pod Kříž savojský, zaujalo duchovenstvo k snahám sjednocování stanovisko rozhodně odmítavé, a rozešlo se s vládou. Bylo velmi málo kněží, kteří zabloudili někdy mezi "vetřelce", ale velmi často bylo mezi nimi vídati Dona Boska. Ospravedlňovaly jej k tomu nejlepší důvody. Musil spoléhati na pomoc těch lidí, vždyť chtěl býti živ, toužil z nich míti spolupracovníky dobrých skutků, které vykonával, a myslil také na jejich duše, číhaje na vhodnou příležitost, aby mohl do jejich srdcí zasíti zárodek červa svědomí. Uvádíme Boskovo smělé slovo, ospravedlňující veškeru jeho činnost, týkající se nejhorších nepřátel jména křesťanského: "Kdyby se jednalo o spásu některé duše a ďábel by se mi ukázal osobně, a přenechával mi tu duši, jestliže před ním smeknu, neváhal bych ani na okamžik a smekl bych před ním."

Jindy zase, když jej Ricasoli, president státní rady, pozval do Florencie a žádal jej za ústředního prostředníka při jmenování asi 108 biskupů pro osiřelé diecése italské, trval na tom, že úkol ten se mu svěřuje jako knězi, i nikoli jako rodáku piemontskému, nikoli jako příteli různých ministrů nebo jako diplomatovi. Přijal spolupráci v řečené záležitosti jako kněz. "Jsem knězem u oltáře, knězem ve zpovědnici, knězem mezi svými hochy, knězem v Turině i ve Florencii, knězem v podkroví světničce ubožákově, knězem i v paláci královském nebo v salonech ministerských. Všude chci býti jen knězem." A poněvadž chtěl býti jen knězem, celým knězem, a ničím jiným, proto mu důvěřovali, proto mu svěřovali záležitosti nejchoulostivější, a dařilo se mu dobře je vyřídit. Don Bosko se stal mocným činitelem politickým, protože se nemíchal do politiky.

* * *

První styky Dona Boska s královským dvorem turinským začaly roku 1854, kdy byl podán a odhlasován návrh zákona, zvaného zákonem Rattazziho, usilovně podporovaného ministrem financí Cavourem. Zákonem tím se klášterům zabíraly všechny jejich majetky. V prosinci roku 1854 vkročil Don Bosko o poledni do jídelny s několika dopisy v rukou a pravil některým dohlížitelům svých hochů: "Dnes jsem psal třem důležitým osobám: katovi, papeži a králi." Dohlížitelé, uslyševše řečená jména, vybuchli ve veselý smích. Nedivili se, že Don Bosko píše katovi a papeži, věděli o jeho stycích s úřady turinského žaláře a o jeho čilé korespondenci s Vatikánem. Byli však zvědavi, proč píše králi. "A co jste psal králi?" otázal se nejsmělejší z dohlížitelů. "O čem se mi dnešní noci zdálo. Snil jsem, že stojím pod podloubím u kašny a znenadání přibíhá ke mně dvorní lokaj, oděný do služebních šarlatových šatů a volá: Velká novina! Táži se, jaká? Velký zármutek na královském dvoře, praví lokaj dvakrát po sobě a utíká. Napsal jsem tedy ráno svůj sen a posílám zprávu o něm králi."

Za pět dní zdálo se Donu Boskovi něco podobného, lokaj volal však: "Velké zármutky na královském dvoře!" Don Bosko oznámil zase svůj sen králi. Byl přesvědčen, že sny jsou nebeskou vyhrůžkou, že ohlašují tresty Boží, které stihnou královskou rodinu, jestliže dá odhlasovati nešťastný zákon proti řeholním kongregacím. Výstraha Don Boska neměla ovšem žádného účinku. Zákon byl předložen sněmovně 28. listopadu 1854 a byl v druhém čtení 28. května 1855 odhlasován. Mezitím 12. ledna zemřela náhle králova matka, 20. ledna královna Marie Adléta, a 11. února králův bratr Ferdinand Savojský, vévoda janovský.

Za několik roků potom (roku 1863) přestěhoval se královský dvůr, ministerstva a sněmovna z Turina do Florencie. Z Florencie byl Don Bosko roku 1865 pověřen svým prvním politickým úkolem, vyjednávat o jmenování nových biskupů. V Itálii bylo tehdy 108 neobsazených biskupských stolců. Někteří biskupové pomřeli, jiní žili ve vyhnanství, jiným nedovolovala vláda, aby se ujali správy svých biskupství. Donu Boskovi bylo líto duší,kterým stav ten velmi škodil, a proto se všemožně přičiňoval, aby byly stolce biskupské hodnými kněžími brzo obsazeny. Svou bolest vyložil napřed Piu IX. a vyzvídal pak po svých přátelích, co vlastně vláda zamýšlí. Ta byla ochotna k vyjednávání. Listem Pia IX. ze dne 6. května 1865, poslaným králi Viktoru Emanuelovi, bylo vyjednávání o obsazení uprázdněných biskupství zahájeno. Papež prosil krále, aby usušil některé slzy v očích Církve a přistoupil k všeobecné dohodě. Dne 17. května poslal pak do Florencie Dona Boska jako úředního jednatele, a vláda vyslala do Vatikánu jako chargé d'affaires poslance Xavera Vegezziho, svou příchylností k svaté Stolici dobře známého .

Záležitost pokračovala dobře. Obě strany se přizpůsobovaly vzájemným požadavkům. Zdálo se, že vše bude rychle a čestně rozřešeno. Biskupy piemontské bude jmenovat král podle konkordátu sardinského, biskupy pro jiné diecése italské bude jmenovati papež, ale oznámí napřed jejich jména králi a teprve je za biskupy prohlásí. Král dovolí vypuzeným biskupům návrat do jejich diecésí, vyjma jen některé biskupské statky zůstanou nedotknutelny. Papež zásadně dovoloval zrušení některých menších biskupství a seskupení jich v biskupství jedno, ale odmítal požadavek královské vlády, aby papežské bully byly předkládány k vládnímu exequatur (potvrzení) a aby biskupové přísahali věrnost všem zákonům sardským. Byla oprávněná naděje, že na těch základech dojde brzo k dohodě. Na neštěstí byly úmluvy předčasně prozrazeny jistým politikům, Církvi nepřátelským. Jedovaté články novinářské, schůze a tábory lidu nahnaly královským ministrům strachu a vláda trvala pak na svém požadavku o exequatur a o přísaze nových prelátů. Dovolila však, aby vypuzení biskupové směli se z vyhnanství vrátit do svých diecésí. Ač mála, přece aspoň něčeho Don Bosko dosáhl.

Pokračování

Skvělý úspěch filmu "Cena míru a svobody"

Neobyčejně úspěšný filmový večer uspořádala odbočka "28. říjen" Československé národní rady americké v pátek, 25. února 1977 v doslovně přeplněné zasedací síni berwynské spořitelny Lincoln Federal Savings.

Po srdečném uvítacím proslovu předsedy Emanuela Láta, měl k filmu "The Price of Peace and Freedom" velmi poutavou, vojensky odbornou předmluvu generál dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda ČSNRA.

Nový dokumentární film "The Price of Peace and Freedom", nedávno pořízený Americkou bezpečnostní radou (American Security Council), ve spolupráci s Ústředím amer. odborového hnutí AFL-CIO, prokazuje významnými fakty nevídané abnormální zbrojení Sovětů, zřejmě zaměřené k získání drtivé vojenské převahy nad vojenským potenciálem Spojených států, s jasným konečným cílem zmocniti se nadvlády nad celým světem.

Film, představující mohutně varovný vykřičník, jak vážnému nebezpečí čelí svobodný svět, byl sledován s jedinečně pozorným zájmem, jak to výmluvně osvědčil zvláště prodloužený potlesk.

Závěrem filmového představení předseda Lát adresoval přítomnému oslavenci dr. Antonínu Hřebíkovi, zasloužilému starostovi Čs. sokolstva v zahraničí, k jeho právě dovršenému životnímu jubileu 75. narozenin, srdečnou gratulační zdravici, kterou shromáždění stvrdilo vřelým potleskem.

M. K.

* * *

N. B.: Zájemcům o zapůjčení filmu "The Price of Peace and Freedom" podá na požádání bližší informace ústřední sekretariát ČSNRA: 2137 S. Lombard Ave., (Room 202), Cicero, Ill., 60650, tel. 656-1117. Půjčovné $15.00 za každé představení.

Chtěl usmrtit plynem dědice své zemřelé ženy

Lisabon. — Portugalec Manuel da Silva Ribeiro, 64letý vdovec se rozhodl usmrtit plynem 20 dědiců, jimž jeho žena před svou smrtí odkázala polovinu svého majetku. Pozval tedy pod záminkou diskuse o dědických formalitách všechny tyto dědice do jedné místnosti svého bytu, zařízené jako plynová komora, pak ji neprodyšně uzavřel a začal do ní vpouštět plyn butan ze tří přenosných bomb. Dědicové však po zápachu hned poznali úmysl Manuela Ribeiro, spojenými silami vyrazili dveře a tak se zachránili. Nikomu se nic nestalo a Ribeira byl ihned předán policii.

Apartment for rent

for retired elderly or midle age couple, or single, 4 large rooms — heated — 2nd floor. Call: RO 2-7062.

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Continued from last issue)

While the children of the second and even the third generation dutifully followed the parents in an established social and cultural way of life, they were far too exposed to their American environment not to drink of it too deeply.

Acculturation also came to the Czech and his children through gainful occupation. Of the several influences which molded this direction of Americanization the character of the labor movement and the associations with fellow workers were vital factors. The employer contributed to assimilation by a just wage and merited promotion of his employee. Higher standards of living raised the social status of the worker and paved his way to an acceptance by his already assimilated or native co-workers. Labor unions made him aware of his rights as a member of the wageearning class and frequently encouraged his acquisition of the American citizenship. The daily contact with those in the shop or factory, finally created a situation of social interaction which helped him to understand the way of life of the American people, appreciate its advantages, and evaluate its shortcomings.

Whether a farmer or city wage earner, the Czech, through whose veins coursed the blood of centuries of peasants, learned to love America with the true sense of a patriot for its natural beauties. Though like all aliens he considered fairest the charms of his motherland, he nonetheless freely confessed his admiration of America's fertile fields, orchards, rivers, lakes, and forests. He saw the aborigine in the romantic light of the "noble savage", an unspoiled child o fthe prairies. He likewise invested with golden halo the figures of the trapper, trail blazer, gold miner, and pioneer, whose light shone through many a page of Czech-American popular literature and poetry. In 1870 Joseph Sládek's masterly translation of Longfellows **Hiawatha,** printed in the **Národní listy** of Saint Louis, created a literary sensation whose repercussions were felt not only in Czech America but also in Bohemia, where the epic was published in toto or excerpts by literary magazines, daily papers, textbooks, and volumes of children's literature. After Longfellow translations of James F. Cooper, Poe, Jack London, and Mark Twain. Of dramatic pieces written for the American stage, a number, tending towards a melodramatic portrayal of life in the States, especially its time of Civil War, found translations in Bohemia and became stock in play of amateur groups on the Czech-American stage.

Assimilation, which up to 1914 casually but insistently stormed the ethnic bastions of the Czech community, penetrated these with force, when the United States entered World War I. Whatever success it was able to show resulted from a purpose fully concerted effort by official action of the government and from the popularly supported Americanization movement generated by war hysteria and fear of radicalism. The campaign for complete acculturation unofficially began in 1915, when acts of German and Austrian subversion were detected in American port and industrial establishments, shipping and manufacturing war supplies for the Allies aroused the public.

Yet during the two years of American neutrality from August 1914 to April 1917 such acts of subversion were usually regarded with irritation and alarm. When American joined the war, they, however, became criminal acts of treason. In June 1917 Congress was moved to pass the **Espionage Act** and in May 1918 the **Sedition Act.** Neither of these measures as things stoop pertained to the war behavior of the Czechs. Though the latter assumed a stance of mild annoyance regarding the current "Anti-Hyphenate" and anti-alien drives, they had every reason to support America's war effort and to follow the directions of the **Defense Council and its Americanization Committee,** since America's entry into the war was certain to help them directly and indirectly to reach that goal of Bohemia's freedom which already had engaged a number of them in a semi-surreptitious manner since late autumn of 1914.

Because Bohemia, the land of the Czechs, was since 1620 a conquered province of Austria-Hungary, the December 7th 1917 declaration of war by Congress on the Dual Monarchy placed the Czechs in an awkward position. Though most of them opposed Austria's political system and Germanizing activities, they still were classed as alien enemies where they had not acquired American citizenship. To aid those newly arrived and unnaturalized, the **Bohemian National Alliance** took steps to ask that the "President and Congress be requested not to classify the Czechoslovaks among alien enemies" and that anti-alien laws be not applied to them. Pressed by the **Alliance,** Congressman Adolph J. Sabath on May 3, 1918, introduced a House Resolution suggesting that Slavs and Latins of Austria-Hungary be expressly declared not to be an enemy people.

The increased emphasis on assimilation in the Czech neighborhood was, of course, part and parcel of that quest for one mind and one direction of conduct necessary to carry on war to a successful conclusion of the war. In 1917, there were still many native and alien forces in the States whose critical and even unfriendly attitudes had to be curbed. The effort to secure a psychologically united America became the responsibility of the **Committee on Public Information** ordered into existence by Woodrow Wilson on April 13, 1917. George Creel, an able journalist, was made its head. Active and resourceful Creel opened every door, useful to propaganda, and all Americans irrespective of ethnic antecedents, were to be made aware of the nation's war aims and to become active supporters in their realization.

(To be continued in next issue)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

AMERICA'S NO. 1 PROBLEM

For more than two years we have listened to people identifying and then discussing what they thought to be America's Number One problem. Usually inflation has been pointed out as the Number One problem. Then a various number of remedies have been offered. Others have thought making more jobs was the Number One problem facing the nation. And numerous remedies have been offered for that problem.

In my humble opinion, neither of these even approaches being America's Number One problem. The Number One problem in America is preserving our wonderful private enterprise economy which has given to American employees a standard of living superior to what Kings enjoyed before private enterprise entered the field.

Most of America's "intellectuals" have never been involved in any kind of business. They have no concept of what private enterprise really is, what it has achieved, or what makes it tick. They have watched private business succeed and sometimes the operators become wealthy and influential. The educators have decided that these men operating the businesses are not as intelligent, or brilliant or as educated as the educators, so they must be crooks.

The rather aggressive wife of the President of a school up in New England one time said to me: "No man can be honest and make a million dollars." She was stating the position held by multitudes of educators. The following day I visited this lady's Art Department. She was using a wheelbarrow for moving clay which was used in molding. I inquired how much profit she thought the man made who sold her that wheelbarrow. She affirmed she didn't know but that she thought one dollar profit would have been very reasonable. I pointed out the fact that Henry Ford had, in times past, sold as high as four million Model T cars in one year, and that if he had made only a dollar apiece on them he would have made four million dollars. Her immediate and dogmatic reply was "No man can be honest and make a million dollar."

The book, "TRAGEDY AND HOPE," written by Dr. Carroll Quigley, a very learned and capable writer, explained that among the very first Americans to join the British Round Table, a secret organization which was dedicated to creating a socialist world, were presidents of our most distinguished universities.

These incidents help to explain why the Gallup Poll taken in 1975 found that the average high school student in America believed that corporate profits averaged 35 per cent. College students believed that corporate profits averaged 45 per cent. This demonstrates one of the reasons why so many high school and college students believe that private enterprise is not in the best interest of the nation. They are reflecting the attitudes of teachers, the media, and general critics, but are quite ignorant of the facts. They are totally unaware that during no year in the last 30, have corporate profits averaged more than 6 per cent.

The alternative to private enterprise is Socialism-Communism. Russia often refers to her economic system as "Socialism." Writers also refer now to the new system set up in Vietnam as "Socialism." The idealogies of Socialism and Communism lead to the same thing. Each of them wants the government to own the industries, own the farms, and direct the entire economy of the nation.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

THE MIRACLE IN SIBERIA

In 1951 ten Ukranian sisters were imprisoned where they had to suffer hunger and thirst — physical and spiritual sufferings were also inflicted upon them. The men who made them suffer never attained their aim. On the contrary the sisters remained faithful to the Catholic faith and to their religious vows.

Fraterna love

After much questioning not one of the sisters had revealed the name of their Superior who, no doubt, would have been subjected to excessive interrogation and many indignities. Following the example of the early Christians they wished to remain faithful to their commitment of fraternal love in Christ. Finally all ten were brought before the Court and condemned to ten years of forced labor in the east of the Ural.

Theodore B.

The sisters were loaded on to a cattle wagon with numerous other prisoners. Also on the wagon was Theodore B., a German war prisoner who one year later was released and returned to Germany. To him we owe the following report. One day he asked his unfortunate companions:
"Where do you come from?"
Because the sisters recognized him to be a German soldier one answered in perfect German:
"We are Ukranian sisters."
"Why have you been deported?"
"Because we want to remain faithful to our Catholic faith and to our vows."
"Six million, and forty million are orthodox."

Theodore admired these sisters who were always clean and took as much care of their appearance as it was possible to do under the circumstances. They started the day at 6 a.m. with a prayer and meditation. The other people in the wagon listened with admiration to their edifying conversations. In the evenings they prayed Compline (a part of the Divine office, the official prayer of the Church) in their own language.

To the camps

The prisoners first of all travelled through the fruit-fields of Ukraine, and as it was the month of May there were blossoms everywhere. Day and night the wagon rolled on towards the east and after three weeks they reached their destination in mid-Siberia. What a scene here met the eye! There were five concentration camps with barracks attached. The camps were surrounded by barbed wire fences and many guards who had piercing eyes and rough faces. . . so many guards, they seemed to be everywhere.

'Dogs of the Vatican'

The commander of the camp was an atheist — a man who seemed to have no human feelings. On every occasion he and his staff gave free rein to their hatred of the sisters. He called them the 'dogs of the Vatican.' One day he suddenly entered the room of the sisters, threw down the small pictures of the Lord and our Blessed Lady, trampled on them and shouted. "Put an end to this idolatry, you dogs".

'Angels of Heaven'

The poor sisters were the victims of the commander's harsh treatment for the whole summer and autumn. However, to all ill treatment and persecution they had just one answer — to suffer with love for Christ and His Church. All this time the reputation of the sisters grew among their camp companions and the neighboring camps —even the Orthodox and Mohamedan prisoners called them 'Angels of Heaven' and 'Holy Ukranian virgins'. In a quiet and hidden way the sisters cared for the women in the camp and baptized hundreds of adults, but they had to be very careful not to attract any outside attention for such an act could bring upon them the wrath of their captors. Once a month an Ukranian priest, who had also been deported, celebrated Holy Mass during the night. In the morning the sisters distributed Holy Communion to the people. Then came the dreadful Siberian winter which lasted seven months — from October to April. The temperature dropped to 50—60 degrees below zero.

Moscow instructions

On the feast of the Epiphany, January 6th, the commander called the sisters to his ofice and without any preamble or introduction said to them:

"The Soviet State has exhausted all its means to educate you to become good Soviet subjects but all is in vain. I have now received personal instructions from Moscow. You are fanatic agents of the Vatican and of Ukranian Nationalism and I have been ordered to use more severe measures with you in order to break your will. You will be imprisoned for one week and be confined in isolated cells. You will receive once a day a piece of bread and a cup of warm water. Should this treatment be unsuccessful you will then be exposed to the bitter cold for three hours before the whole camp, dressed only in your underclothes. Then we will see who is right — your God, or the Siberian cold and the might of the Soviet State. On the other hand if you choose to renounce your God and the Vatican I have here a declaration which you need only sign and you will be spared."

'We the undersigned Sisters, acknowledge our ideological errors and therefore renonunce freely and with joy and enthusiasm our vows, and promise that from now on we will not exercise any religion or make any propaganda among the prisoners."

After this had been read the commander asked the sisters:
"For the last time, will you sign or not?"

Quietly but resolutely came the answer:
"Never, commander, our conscience forbids us to sign."

His reply was:
"Well my dear you will be treated accordingly."

He then called the guards and hissed:
"Take these papist idiots at once to the cells."

Ready to sign?

The sisters were put in unheated cells and six days of indescribable treatment followed. On the following Sunday at 8 a. m. the commander visited each cell asking if the sisters were ready to sign. The reply, "No never", was the only answer he received from each sister. The commander then gave an order that all 2.000 prisoners were to be assembled in the huge courtyard and to form a Quadrangle. On the four watchtowers machine guns were ready for action. The commander and his staff dressed in thick pelts and and each of them had a big watchdog on a lead. In a barbaric voice the commander gave his order:
"Bring the sisters here."

After a few moments the prisoners saw ten thin women dressed only in their underclothes enter the quadrangle. Hundreds of voices spontaneously shouted:
"How can you treat these women in such a way? Curse on you, you murderers."

Immediately the machine guns were directed towards them and the commander shouted:
"Be quiet you dogs or we will fire".

The cries of the masses then died away under this terrible threat.

Last warning

Now the commander turned towards the sisters and said:
"This is my last warning, either you sign this document or you will be ice blocks within fifteen minutes."

All prisoners held their breath while waiting for the answer of the sisters.

Calm and clear came the unanimous reply:
"We refuse to sign. Our conscience as Christians does not allow us to do it."
"Then we will give you time," said the commander as he and his companions started to smoke.

A miracle?

The sisters knelt down and prayed the Rosary with loud voices. Half an hour passed and the sisters were still kneeling and praying. The commander became visibly nervous and finally he could stand it no longer so he shouted:
"If you do not sign within five minutes we will drive the watchdogs upon you."

When he said this the sisters began to sing the Credo. This was just too much for the commander. He and his men let loose the dogs and drove them towards the sisters who continued to sing.

The Miracle

When the dogs were within two metres of the sisters they stopped suddenly and quietly lay down in the snow. One mighty shout split the silent air to echo and reach through the camp:
"A miracle! A miracle! Praise be to God!"

Then thousands of Ukranians spontaneously burst into the traditional hymn of praise, the TE DEUM. The commander became deathly pale and ordered the prisoners to return to their barracks.

This happened in January 1952 and from then on the comander left the sisters in peace. After some years most of the prisoners were released and returned to their homeland.

From "Ecclesia", Paris.

Senior Citizen Health Care available

Senior Citizens, 65 years of age cr older, are offered health care at two facilities operated by **St. Anthony Hospital.**

REQUIREMENTS ARE:

1. 65 years age or older;
2. Must be enrolled in Medicare Part A and Part B. Medicaid may substitute for Part B;
3. Financial counseling will be offered to those without such coverage to help them enroll in the programs to which they are entitled.

The Centers are located at the following addresses:

Comprehensive Care Center,
3030 West 21st Place,
CHA Building - Apt. 206
Tel. number: 521-2724.

Doctors hour's by appointment. Nurse, Frances O'Brien is on duty every weekday — 7:30 A.M. to 3:30 P.M.

Senior Citizen Health Care Center,
1611 South Racine Avenue,
CHA Building — Apt. 102,
Tel. number: 243-5780.

Doctor's hours by appointment. Nurse, Linda Macias is on duty Monday thru Thursday — 7:30 A.M. to 3:30 P.M. Fridays — 8:00 A.M. to 4:30 P.M.

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

"GOOD JOE" of the Year Honoring
HOWARD KOUBA

Saturday, March. 19, 1977
Feast of St. Joseph

* Corned Beef & Cabbage by John Macek served from 6:30 to 9:00 P.M.
* Music by Lad Pobuda from 7:30 P.M.
* Call: 883-4760. — Donation: $4.25.

THE CLEVELAND DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
is sponsoring it's annual

CARD and BUNCO PARTY

on Sunday, March 13, 1977 at 1:00 P.M.
at Our Lady of Lourdes Auditorium,
3398 EAST 55th STREET, CLEVELAND, OHIO

- Donation: $1.50
- Contact Mrs. Ann Cisar: 641-0714

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť